

تحریری کورس مناظرو

تشریحات النابغة

في

حل المسائل المختلفة

من ملفوظات

شیخ الاسلام سلطان السناطری من نابغة العصر شیخ القرآن والحديث شهید ابن شهید

ابوالعزیز غلام حضرت غلام الحنفی شهید عرف نابغة تقبلہ اللہ

محرر و مرتب

سید محمد ثواب

ابن سید اکاخیل باچا صاحب

اولہ حصہ

ناشر

مذہب سید محمد ثواب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از تشریحات النابغه

مسئله

الوجد على الصوفية

مسئلة الوجد على الصوفية : التحقيق في الوجد على الصوفية :

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم ﴿ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا ﴾

بله زير بحث مسئله ، مسئله د وجد ده على الصوفية چي په دي مسئله کي يواځي خصم او مخالفين د اهل السنة والجماعة منکرين نه دي بلکي د نه مطالعي له وجي نه زمونږ ډير حنفي وروڼه او حنفي علماء او طالبان هغه په صوفيه کرامو باندې او بالخصوص په سيفي حضراتو باندې د وجد په باب کي اعتراضات لري نو دا ډيره ضرور گڼمه چي تفصيلي بيان شي ځکه لوي اعتراضات د باري حضرت صاحب باندې موافقين يې کوي که مخالفين يې کوي نو مخالفين خو هسې هم په عقائدو کي فرق لري .

خو احناف اهل السنة والجماعة علماء او طالبان وروڼه چي هغوي مخالفت کوي نو د هغوي د مخالفت دوه لوي وجهي دي يو دا اعتراض کوي چي د باري حضرت صاحب تبليغيانو ته کافر وايي او دويم دا اعتراض کوي چي د باري حضرت صاحب مريدان ټوپونه وهي دا دوه غټ اعتراضونه دي په سيفيانو باندې .

مسئله د تکفير د تبليغي جماعت هغه غلط فهمي شوې ده د باري حضرت صاحب تبليغي جماعت د يو شخص متعلق دا الفاظ نه دي صادر کړي بلکي هغه د جبر عقیده چي له الله نه د کيدو يقين او د مخلوق نه د نه کيدو يقين داد جبريه وو عقیده ده په دي باندې به يې خپلو مريدانو متعلقينو ته څه الفاظ ويل او بعضي علماء متکلمين فقهاء جبريه وو ته کافر وايي هغه نصوص به يې پيش کول نو خبره د هغه په خپل ځای باندې روغه وه دا خو تبليغي جماعت ته په کار دي چي د خپلي عقيدې اصلاح وکړي او علماو ته په کار دي چي له دي غلط پرچار نه دي منع کړي .

او هر چي مسئله د وجد على الصوفية ده په دي کي هم حق د سيفي حضراتو سره دي او کوم چي منکرين انکار کوي هغوي خو له ډيرو څيزونو نه انکار کوي او کوم چي احناف وروڼه مخالف دي نو د هغوي لپاره مونږ عذر دا وايو چي دوي مطالعه پوره نه ده کړي دوي

اقوال د فقها و مفسرينو سم نه دي کتلي اکثر فقهاء په اتني باندې په گډاگانو د سرو باندې رد کوي ځکه رقص د نارينه لپاره حرام دي خاصاً هغه رقص چې په هغې کې تکسر او تخنث يعني مات مات کيدل او د يوې دمې جينې غوندې تاويدل راتاويدل هغه طرزونه کول نو په دې باندې خو اتفاق دي بيننا و بين الخصم چې گډاگانې او اتنونه دا جائز نه دي .

خو مقصد د فقها و دلته د صوفيه و و په مجالسو باندې ردود نه دي هغه خو عام هلکان را غونده شي يو ورته تنبل و هي او نور ورته گډيري او يا دا هيچرا گان گډوي دې و و باندې فقها و رد کړې دي .

نو بعضې کم فهم يا ټول عبارت ته گوري او يا که يې گوري ضد کوي دغه نصوص د فقها و را و اخلي چې رقص حرام دي نو رقص ته چا جائز ويلې دي د اتني رقص د هيچرا گډول تنبل او منگي وهل او هغې ته د دمې په شان مات مات کيدل او طرزونه کول دا کوم فقيه جائز کړې دي کله د باري حضرت صاحب ددې د جواز فتوى ورکړې ده اما رقص الصوفية في مجالس الذكر بمحض الدوران بدون الاختيار .

دا جدا مسئله ده فقها و دغه مسئله زير بحث نه ده گرځولې صوفي باندې مجلس د ذکر کې يو دوران راشي حالت پرې راشي پاڅيري تاو شي او د صوفي دغه رقص به خالي له تکسر او تخنث نه وي دې کې به د دمې طرز نه وي او که وي دې کې به دخل شيطاني وي بيا دا محض دوران دي حالت يې غير اختياري وي .

اضطراب او اضطراب ووي نو ددغه لپاره به د فقها و نصوص راشي او دې د پاره د صحابه کرامو زمانه کې اصل هم شته دي هغې نه به اخذ و شي نو دغه مسئلې ته بڼه غور سره وگورئ .

نو دغه مسئله مونږ مشتمله گرځوو په چند مباحثو باندې :

المبحث الأول : في تعريف الوجد وبيان أنواعها :

چې مبحث اول په تعريف د وجد او په بيان د انواعو د وجد کې ده ، دا وجد څه شي دي او دا څه قسمونه لري .

احياء علوم الدين د امام غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ جلد ۳ صفحه ۲۳۷ کې د سماع باب ذکر کوي
سماع نه سماع د چشتيانو قلندريانو نه ده مراد چې هغوي سماع ته تعبير په قوالې باندې
کوي او د هغې سره بيا رباب وي منگی باجه وغيره وي .

مراد د سماع نه دلته هغه سماع معروفه عند السلف هغوي به سماع اوریدل د اشعارو
موزونه مطربه وو داسې آواز او شعر موزونه اوریدل چې هغه سړي په مستي کې راولي شعر
خوندور وي آوازيې هم خوندور وي سړي مستوي دې ته دوي سماع وايي .

اعلم ان السماع هو أول الأمر .

مجلس د صوفيه وو کې ابتدايي حالاتو نه شروع چې ده اوله خبره د سماع ده چې دوي
خه اشعار اوري .

ويشمر السماع حالة في القلب .

اوریدل د اشعارو موزونه وو مطربه وو په زړه کې يو حالت پيدا کړي ، دغه حالت چې
زړه کې له اشعارو نه پيدا شي .

تسمى الوجد . دې ته دوي وجد وايي .

ويشمر الوجد .

اوس وجد خو يو وارد دي چې وارد شوې قلب د صوفي لره من الله تعالى دا خو هغه نور
دي له هغې نه خو څوک تعبير نه شي کولې چې هغه څه شي دي چې ده ته راغلل نو دې د هغې
خارجي اثار بنايي نو .

ويشمر الوجد .

دا وجد چې کله راشي دې صوفي ته دارپيدا کړي .

تحريك الأطراف .

اطراف نه مراد لاسونه او خپي دي کله به خپي خوزوي کله به لاسونه خوزوي .

اما بحركة غير موزونة . کله به حرکات غير موزون وي .

فتسمى الاضطراب . دې ته صوفيه اضطراب وايي .

واما موزونة . كله به يي دا حركات بنه په وزن برابر وي .

فتسى التصفيق والرقص .

دا مسمى كيږي په رقص او دوران باندې او په چكو وهلو باندې .

يعنې كله د لاسونو نه ټكونه پورته كړي سماع څه فائده كوي وجد د وجد آثار په خارج

اندامونو كې د صوفي څه شي دي : تحريك الاطراف ، لاسونه خپي خوزوي كه حركات

موزون وه نو اضطراب او كه غير موزون وي التصفيق والرقص نو دا تصفيق او رقص تحريك

الاطراف دا ټول امام غزالي رَحْمَةُ اللَّهِ د انواعو د وجد نه وگرځول .

حتى علامه سهروردي رَحْمَةُ اللَّهِ فرمايي چې : بُكاءُ خو هغه بُكاءُ چې د هغې سره صياح

وي او چغې وي هغه هم د وجد قسم دارنگې ضحك او خندا بې اختياره هغه د وجد قسم او

دارنگې غشي جريان د غشي په هغه باندې وتل د چغوله خولو نه د اله انواعو د وجد نه دي

خپله دا وجد .

علامه سهروردي رَحْمَةُ اللَّهِ په كتاب عوارف المعارف جلد ۱ صفحه ۱۸۷ كې فرمايي :

الوجد وارد يرد من الحق سبحانه وتعالى .

دا وجد ورود د څه انوارو دي د اله العالمين له اړخ نه چې وارد يږي قلب د صوفي لره .

عوارف المعارف جلد ۱ صفحه ۴۱۹ كې د وجد لپاره مختلف انواع نور هم ذكر كړي

دي دا چې كله دا وجد صوفي باندې آياتونه مخوفه غالب شي لكه هغه مجلس د ذكر كې ده

ته داسې يو وارد راشي چې د خالق نه هغه خشيت په ده غالب شي نو دا مفضي شي بُكاءُ

صياح او چغوله لره توبه توبه دا الفاظ آه آه دا آواز او كله داسې شي چې هغه د خداي تعالى

د رحمت هغه نصوص څه وعدي او څه يې چې اوريدلې وي هغه ورته ذهن ته راشي قلب ته

رحمت رامخې ته شي نو دې دومره په مستي كې شي چې بيا بې اختياره خاندې بيا

خوشحاله وي چې دا خوشم كار دي زه خو جنتي يم خاندې كله خاندې كله ژاړي .

احياء العلوم ومعه تخريج الحافظ العراقي جلد ۳ صفحه ۲۴۸ كې ليكي :

الغنيات الموزونة للأرواح . اشعار موزونه دارواحو د پاره دا څه اثر وركوي .

حق انها لتؤثر فيها تأثيراً عجيباً.

امام غزالي رَحِمَهُ اللهُ يوبل حَيَّ كَي ليكي وايي د نغماتو تاثير چي اشعار تاثير نه لري وايي د اشعارو په تاثير خو وايي مار هم پوهيږي د مار لپاره خپله يوه شپيلي ده چې وي وهي مار هم ورته تاويزي بيا پارو گريږي ورته وايي نو گوري دا حسن صوت په مار هم تاثير وکړو هغه يې هم په مستي کې راوستلو او دغه شان يو خاص ترنم ده مست هغه دا عربان او بنانوته وهي هغه ته جدا وايي هغه آواز چې ورته شروع کړي او بن هم تسليم شي غاړه ورته کيږدي بيخي داسې وي چې تقريباً ليوني شوې وي راشي خپل مالک ته.

فمن الاصوات ما يفرح.

بعضي آوازونه دي چې سړي خوشحالوي.

ومنها ما يحزن ومنها ما ينوم ومنها ما يضحك ويطرب.

او بعضي آوازونه مستول کوي خندول کوي.

ومنها ما يستخرج من الاعضاء حركات.

بعضي هغه دي چې را او باسي له اعضاء نه حركات.

على وزنها باليد والرجل والرأس.

کله سر خوزوي اثريږي دادي کله به خپه خوزوي کله به لاس خوزوي.

دارنگې عوارف المعارف جلد ۱ صفحه ۱۸۸:

واعلم ان للبائين عند السماع مواجيد مختلفة.

ژپيدونکو د پاره سماع د اشعارو په وخت وجدونه دي مختلف.

فمنهم من يبكي خوفاً ومنهم من يبكي شوقاً ومنهم من يبكي فرحاً.

خلاصه داده چې اصلاً وجد هغه:

وارد يرد للصوفي من الله تعالى.

چې هغه نور دي اثر د وجد د اندامونو حركات اضطرابي حرکت د سر لاس او د خپي

او کله موزون راشي.

تسمى التصفيق والرقص .

دا ٲول انواع دي ژړاگانې چې صياح ورسره وي او خنداگانې چې مستي ورسره وي دا ٲول د وجد په انواعو کې راځي .

الايرادات مع الجوابات :

منکرين د وجد يو دري اقوال په رد کې پيش کوي خو دا تعصب ځکه کوي جمله نصوص د آيتونو د آحادينو ذخيره کتب د فقهي غټ ٲول په ځای پريږدي دري اقوال وپسې ځي يو قول د محمد ابن سيرين رَحْمَةُ اللَّهِ دې .

دويم قول د اسماء بنت ابي بکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دې .

دريم قول د عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دې دا هغه اقوی استدلالات د منکرينو د وجد دي . قول د محمد ابن سيرين رَحْمَةُ اللَّهِ مفسرينو ذکر کړي بدون السند وبدون ذکر المسند او ما پسې ځان ستړي کړو خو مسند د هغې مې پيدانه کړو اگر که تفاسيرو کې بعضې را اخیستې خو قول د مفسر د تابعي قول لره تبع تابعي قول لره د صحابي قول لره لابدي ده د سند او مسند نه د ابن سيرين قول دوي پيش کوي چې هغه ته چا وويل چې دلته يو قوم دي چې هغوي قرآن کریم واورې پريوځي چغي وهي نو هغه ورته وويل چې :

فصل بيننا وبينهم دادي چې داديو ديوال په سر کينوي بيا ورته هغه کس راولي چې څه لولي ورته اشعاروي که تلاوت وي که دې ديوال نه راپريوته يايې د کوهي په غاړه کينوي که کوهي ته پريوته نو صادق دي گنې کاذب دي .

د ابن سيرين رَحْمَةُ اللَّهِ دا قول دوي پيش کوي تفسير القرطبي هم را اخیستې دي دا بعضې مفسرين چې د هغوي سوانح ولټول شي هغوي د صوفيه وو مخالف نه وي خو هغه علاقه او زمانه دده کې داسې خلک وي چې هغه تصوف بدناموي د ردود په هغې باندې کړې وي خلک يې فرق ونه کړي .

علامه قرطبي چې دي دده علاقه کې شيعه گان ډيره وه او دا چشتيان قلندريان هم ځان ته وايي او هغوي ډير خلاف د شريعت کارونه کوي چې په هغوي کې باطنييه فرقه هم ده خو هغوي متصوفه دي صوفيه نه دي نو ډير ردود علامه قرطبي کړي دا په هغه متصوفه وود

زمانې خپلې کړې دي د صوفیه وو مخالف نه دي ځکه چې ډیرو ځایونو کې دې قول نقلوي نو وایي دا قول د صوفیه کرامو دي نو که دې مطلقاً د صوفیه وو منکروې نو صوفي سره کرام ولې لگوي او ځای په ځای په تفسیر کې د صوفي قول ولې را اخلې نو دې د صوفیه وو مخالف نه دي د متصوفه وو مخالف دي.

یو د ابن سیرین رَحْمَةُ اللهِ قَوْلُ دې خو دا سند نه لري او نه یې مسند بنودلې شي چې دا فلاني کتاب د حدیثو را اخیستې دي دا دومره ذخیره د حدیثو سندی پرته ده په هغې کې دا څوک نه شي بنودلې او دده جواب وروسته راځي خپله د ابن سیرین رَحْمَةُ اللهِ په شرحه کې به راشي.

دویم اعتراض پیش کوي له بي بي اسماء رَضِيَ اللهُ عَنْهَا نه چې هغه چا ورته وویل دلته یو کس دي تلاوت چې واورې پریوځي نو هغې وویل چې اعدو بالله من الشیطن الرحیم . دا قول د سند په لحاظ قوي دي خو دده په معارضه کې به مونږ اقوی روایات د اسماء بنت ابي بکر خپله پیش کړو چې په هغې خپله هم بیهوشي راغلې ده او ددې په مخکې په صحابه کرامو بیهوشيانې راغلې دي .

او دریم اعتراض چې دي هغه د عبد الله بن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْمَا دي چې هغه دا ویلې وه چې شیطان دا خلیزي :

في جوف احدهم . په خپته دیو کس کې .

ماکان هذا صنيع اصحاب رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . داد نبی عَلَيْهِ السَّلَام د صحابه وو طریقه نه وه .

د هغې په سند کې په یو راوي باندې جرحه شته دي نو ایرادات دغه دري دي نو یو قول د ابن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ دي چې هغه دې ته د دخل شیطاني نسبت کړې دي او په دې یې رد کړې دي راځي په خپله د ابن عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ چې په ده باندې په وخت د تلاوت یا د سماع القرآن کې څه حال راغلې دي او که نه .

الزهد لاحمد بن حنبل جلد ۱ صفحه ۱۹۲ :

حدثنا وكيع عن هشام الدستوائي عن القاسم بن ابي بزة حدثني من سمع ابن عمر قرأ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ . دایې ولوستلو .

حق بلغ : ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ فبکی . نو ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وژړل .

حق خرا . تردې چې پریوته .

د تلاوت په وخت کې په ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خپله پریوتل راغلې دي نو دې څنگه نسبت کوي دې لره چې د تلاوت د سماع په وخت کې یو سړي پریوځي ده کې شیطان دننه شوې ده .

وامتنع عن قراءة . او د قرائت نه ترډیره وخته منع شو تلاوت یې نه شو کولای پریوته .

همدغه روایت حلیۃ الاولیاء جلد ۱ صفحه ۳۰۵ کې هم راخیستې دي .

او کوم روایت ددې په خلاف چې ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه مروي دي :

ففي سنده سعيد بن عبد الرحمن بن عبد الله بن جميل بن عامر القرشي الجهمي

ابو عبد الله المدني قاضي بغداد .

ابن حجر ليكي :

صدوق له او هام . صدوق وه خو وهمي هم وه او هام یې لرل .

وافرط ابن حبان في تضعيفه . ابن حبان ورته شديد ضعيف ويلې دي .

نو د ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ د قول معارضه راغله یو ځای یې هلته دې ته دخل شیطاني ويلې

بالمقابل په خپله خَرَد تلاوت په وخت پریوتې دي دهغه روایت په سند په دغه راوي جرحه ده .

او یا ترې نه جواب تفسیر مظهري کړې په جلد ۱ صفه ۳۳۶ باندې په دغه آیت :

﴿تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ :

او قوله محمول على من يفعله تصنعاً . یا د ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قول محمول دي په هغه چا چې

هغه د تلاوت په وخت کې پریوتل تصنعاً کوي قصد ایې کوي تواجد ته اشاره شوه .

قاضي صاحب ليكي :

وقول ابن عمر ان الشيطان يدخل في جوف احدهم وكذا استعاذة الأسماء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا . چې

هغې اعوذ بالله ويلې وه .

محمول على انها زعماً غشي ذلك الرجل تكلفاً ومكراً .
دوي دا گمان کړې وه چې دغه سړي دا کار تکلفاً وکړي او مکراً یې وکړي .
ولذا نسباه الى الشيطان .

داد قاضي صاحب عبارت دي يوه دا وجه وه دويمه دا چې :
وانما كان انكار تلك الحالة منها لعدم طريان الحالة عليهما وعلى امثالهما بناء على وسعة
الحوصلة وقوة الاستعداد .

صحابه وو باندې به واي حالت اکثري کې داراتلل هم نه حکه استعداد ونه یې غټ وه
دلیل په دې ماقلت باندې چې دوي رد په تکلفاً او تصنع کړي نه په غیر اختیاري هغه دا چې :
ذكر عند ابن سيرين الذين يصرعون .

هغه کسان چې پریوځي :
اذا قرئ عليهم القرآن فقال بيننا وبينهم ان يقعد احدهم على ظهر بنية . په دیوال
باندې .

بأسطاً رجليه ثم يقرأ عليهم القرآن من اوله الى آخره فان رمى بنفسه فهو صادق .
نو قاضي صاحب وایي :

حيث علق صدقه على رمي نفسه من ظهر بنية مرتفعة فعلم منه انه حمل صرعه على

الكذب والتكلف .

د ابن سيرين قول نه خو ښکاره پته لگيږي چې دې صادق دي که کاذب دي دلته یې
کينوي چې پته یې ولگي نو د هغه خو دا مقصد نه دي چې تاسو سړي راولي يعنې صادق
له کاذب نه بیل کړي څه په کې کاذبين دي څه په کې صادقین دي .
او هر چې روایت د اسماء بي بي دي چې استعاذه یې ویلې وه هغه هم محمول دي په
تصنع او تکلف باندې حکه له دې نه خپله هم غشي ثابته ده .
سنن النسائي جلد ٤ صفحه ١٠٣ :

ألبأ سليمان بن داؤد عن بن وهب قال أخبرني يونس عن بن شهاب أخبرني عروة بن الزبير أنه سمع أسماء بنت أبي بكر تقول قام رسول الله ﷺ فذكر الفتنة التي يفتن بها المرء في قبره.

ذ عذاب قبر بيان يي و كرو .

فلما ذكر ذلك ضج المسلمون ضجة . ضجة المسلمون معنى صاحوا چغي كري مسلمانانو په چغو سره سمې چغې شروع شوې داسې چغې شوي .
حالت بيني وبين أن أفهم كلام رسول الله ﷺ .
دومره چغې شوې چې زه د نبي ﷺ په تقرير نه پوهيد مه په مجلس کې دومره چغې وي .

فلما سكتت ضجتهم .

چې ددوي صياح او چغې ختمې شوې .
قلت لرجل قريب مني اي بارك الله فيك ماذا قال رسول الله ﷺ في آخر قوله قال قد اوحى الي انكم تفتنون في القبور قريبا من فتنة الدجال .
دغه د اسماء بي بي د وړاندې صياحات په خپله راغلې دي د نبي ﷺ د تقرير په وخت کې او دا چغې نو دا څنگه له هغې نه انکار کوي .
روایت د بخاري کې په دې غشي هم راغلې ده چې کوم د کسوف په دور کې نبي اکرم ﷺ کوم تقرير کړې وه نو دې الفاظ دادی د اسماء بي بي په روايت د بخاري کې علاني الغشي په ماغشي غالبه شوه حتی قريبه وه پريوتمه بيا مې مخ وينځلو بيا را بیداره شوم بيا را باندې غشي راغله نو دداسې تخويف له وجې نه په اسماء بي بي خپله غشي راغلي ده .

بخاري جلد ۲ صفحه ۱۲۳ کې هم دا روايت باختصار ذکر دي او عمدة القاري جلد ۱۳ صفحه ۱۱۱ کې معنی کوي :

ضج المسلمون وصاحوا وجزعوا .

چغې ووهلې او دومره چغې شوې چې د نبي اکرم ﷺ په آواز هم څوک نه پوهیدل.

هر چې ابن سيرین دي نو د هغه قول هم حمل دي په تصنع او تکلف ورنه ده نه بالفعل څه حالات صادر دي.

الزهد لاحمد بن حنبل جلد ١ صفحه ٣٠٨:

حدثنا سفيان عن ابن زهير قال كان ابن سيرين اذا ذكر الموت مات كل عضوله على حدته. چې ده به کله هم مرگ راياد کړو مړي به ترې جوړ شويو اندام به يې هم کار نه کولو هر اندام به يې په خپل خپل ځای مړ پروت وه بې دمه به شو نو څه حال په ده خپله هم راغلي غير اختياري دا چې رد کوي نو مراد له هغې نه تکلف او تصنع ده د ابن سيرين رَحْمَةُ اللَّهِ دغه قول الزهد الكبير للبيهقي جلد ٢ صفحه ٦٩، او حلية الاولياء جلد ٢ صفحه ٢٧٢ کې ذکر کړې دي.

فائده:

سره زه ددې ذکر کوم استدلالونه وړاندې دا خو جوابونه د هغوي د اقوالو وه. چې دوي اکثره دا وايي چې ده کې شيطان دي نو دلته هغه نصوص ذکر کوم چې شيطان ډاکر ته راځي که غير ډاکر ته نو شيطان خو نصوص منع کوي ددې خبرې نه چې ډاکر ته نژدې نه راځي شيطان بلکې غافل ته شيطان راځي. سورة مجادلة ١٩ آيت:

﴿اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾

په منافقينو شيطان غلبه حاصله کړې په نتيجه کې له هغوي نه يې د الله ذکر له ياده ایستلي.

نو د انسيان د ذکر الله دا نتيجه د اثر د شيطان ده نو خپله پته لري چې ذکر کوي شيطان به نه وي.

﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾.

دارنگې سورة الزخرف آيت ٣٦-٣٧:

﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾

خوک چې معرض شي د ذکر رحمن نه .

﴿لُقِّيَتْ لَهُ شَيْطَانًا﴾

مسلط کړو مونږ په هغه شيطان .

﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾

نودې دا شيطان ده لره قرين .

﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

او دا شيطان اړوي دوي له سمې لارې نه خو دوي دا گمان کوي چې مونږ په سمه يو شيطان دوي د سمې نه اړولې خو دوي دا گمان وي چې مونږ په سمه لاريو .

دارنگې ابن ابي شيبة جلد ۱۳ صفحه ۳۶۹ کې د ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ د ﴿الْوَسْوَاسِ

الْخَنَاسِ﴾ ترجمه ذکر کوي :

قال الشيطان جاثم على قلب ابن آدم فاذا سها وغفل وسوس واذا ذكر الله خنس .

اصل کې خنوس تاخر ته ويلې شي دا وروسته شي .

دارنگې الزهد لابي داود جلد ۱ صفحه ۳۶۴ کې هم دغه معنى ذکر کوي .

مسند ابي يعلى جلد ۷ صفحه ۲۷۸ کې هم ذکر ده خو په دغه صفحه د ابي يعلى کې

مرفوع حديث دي :

حدثنا محمد بن بحر حدثنا عدي بن أبي عمارة حدثنا زياد النميري عن انس بن مالك

قال قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إن الشيطان واضع خطبه على قلب ابن آدم فان ذكر الله خنس

وان نسي التقم قلبه فذلك الوسواس الخناس .

مرفوع حايث کې هم پته لري چې ذاكر نه په وخت د ذکر کې شيطان ځي او لري كيږي .

المبحث الثاني : الاستدلالات من القرآن الكريم :

که دا مونزو وایو چې نفس دا حال تکلف او تصنع او حقیقت ییل نه کړو او وایو چې چا باندې دا حال راغې نو بس هغه شیطاني دي او د هیچا دا حال تسلیم ونه گڼو نو د قرآن کریم د نص نه واضحه ده چې څه نا څه ددې حالاتو په موسی علیه السلام هم راغلې دي .

سورة اعراف آیت : ۱۴۳ : ﴿ وَلَمَّا جَاء مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي ﴾ دا سوال د ارني د کمال عشق او محبت نه شوې وه ده سره ددې علم وه چې د باري تعالی رؤیت نه کیږي دا سوال هم ترې غیر اختیاري وتلي دي :
د گفتاره د دیدار شوق یې پیدا شو

موسی ځکه د دیدار په تمنا شو

﴿ ارْنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ﴾
دغې غرته وگوره که چیرته یې قرار ونيوه دا په ځای پاتې شو په ځای خپل باندې
﴿ فَسَوْفَ تَرَانِي ﴾ زرده چې مابه وگوري .

﴿ فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ ﴾ هر کله چې تجلي وکړه رب د موسی علیه السلام دغه غره لره .

﴿ جَعَلَهُ ﴾ وي گرځوه دې تجلي ؤ دي جبل لره .

﴿ دَكَا ﴾ مکسورا . ټوټه ټوټه .

﴿ وَخَرَّ ﴾ پریوته موسی علیه السلام .

﴿ صَعِقًا ﴾ چغې وهلې .

دا طریان د پریوتو په موسی علیه السلام وتل د چغولو له خولې د موسی علیه السلام نه اثر د تجلي وهرنا نوره د فیض غلبه وه .

﴿ فَلَمَّا أَفَاقَ ﴾ کله چې را بیدار شو .

﴿ قَالَ سُبْحَانَكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ ﴾

داد هغې اړني د سوال نه توبه اوباسي ددې حال نه توبه نه ده چې ولې پريوتې يمه ولې مې چغې وهلې گناه مې کړي .

﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ اول د مصدقينو نه يمه چې دې دنيا کې رویت گران دي .
دې حای باندې تفسیر روح المعاني جلد ٦ صفحه ٧٩ بیروت چاپ مکتبه دار الفکر کې ذکر کوي :

اخرج ابو الشيخ عن ابي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَمَّا تَجَلَّى تَعَالَى لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَبْصُرُ دَبِيبَ النَّمْلَةِ عَلَى الصَّفَاءِ فِي اللَّيْلَةِ الظُّلُمَاءِ مِنْ مَسِيرِ عَشْرَةِ فَرَاسَخَ .

چې کله تجلي ورته وشوه وايي ده ته دومره کشف حاصل شو چې دا وړو کي مېرې دا په توره شپه کې به يې لس (١٠) فرسخه کې ليدلو .

وبما اخرجه عن ابي معشر أنه قال مكث موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ اربعين ليلة . خلوي بنت (٤٠) ورځې موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ باندې دا تاثير وه .

لا ينظر اليه احد الا مات من نور رب العالمين . چا به هم ورته کتل نه چې ورته وبه يې کتل هغه به مړ شو من نور رب العالمين له وجهې د نور رب العالمين نه د کثرت نور د وجهې نه ده ته کتونکي به مړ شو نو دې نه پته لگي چې قلوب د عبادو مجمع د نور الهي جوړيدې شي چې وخت په وخت دې د هغه له زړه نه دا نور خپور شي .

باقي خو تجلي وشوه غره ته خو هغه نور چې کوم دي هغه قلب د موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ راوښو هغه رڼا او د فيض رحمت په ده خه اثر راغې پريوتلو چغې هم وهلې خو بيرته خپل حال ته راغې چې راغې هغه نور د زړه کې ساتلې وه بيا چې ساتلې وه چې ده ته به چا کتل په هغه به بيهوشي راتله .

سوال : وجد او بيهوشي يوشي دي که فرق لري ؟

الجواب : گوري تاسو ته ما مخکې ويلې چې وجد دا وارد يرد من الله على قلب

الصوفي ، اثر راشي هغه وارد بيا اثرات په اندامونو لري د اندامونو کله خوزيدل دي کله خندل دي کله ژرپدل دي کله پريوتل دي دغه ټول حالات د وجد دي بيهوشي خو همدغه دده په زړه

فیض راغی او ینگ نه شو بیهوشی چی کومه دده وجد اعلی قسم دی لکه ژپایو قسم دی او دا هم اعلی قسم دی او صیاح او درحمت له وجی نه هملک نو بیهوشی اعلی قسم د وجد دی او که داد وجد قسم نه شی بیا دی منکرین مونږ ته پدرد کې دلیل پیش کړي هغوي خو ټول غشي باندې رد کوي اسماء بي بي چې استعاذه ويلې ده په وخت د غشي کې ويلې چې په بعضې خلکو غشي راشي هغې استعاذه ويلي ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه تپوس د پريوتلو شوې د تلاوت په وخت کې پريوخي هغه وويل شيطان يو کس کې دننه کيږي .

ابن سيرين نه تپوس دا شوې وه چې د تلاوت په وخت کې يو قوم يصروعون پريوخي نو که داد وجد قسم نه شی او مونږ ترې نه استدلال د غشي نه کوو او که دا څوک وايي چې نه دا غشي وه وجد نه وه نو بيا دې پدرد کې دی مونږ ته څه پیش کړې دي خو هم پدرد کې ټول غشي پیش کوي .

که ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه یې پیش کوي که ابن سيرين نه یې پیش کوي که د اسماء بي بي نه یې پیش کوي او که د قرطبي حواله پیش کوي که هر ځای نه یې پیش کوي نو د غرد په غشي راغلې بیا نو د وجد قسم یې که نو په وجد به رد راشي ستا استدلال به تام شي مونږ جوابونه وکړه او که ته داد وجد قسم نه گڼي نو بیا خو غشي ځانته شي دي وجد ځان ته شي دي بیا رد کې ولي دا اقوال پیش کوي اصلاً وجد ورود د هغه نور او فیض دي چې وارد شي قلب صوفي لره ددې بیا اثر څه شي دي ددې اثر په اندامونو هغه حرکات موزون تصفيق او رقص غیر موزون هغه سرلاس خپي خوزول دي او صیاح او چغی دي یا پريوتل دي دا ټول د هغې اقسام دي .

نو وايي چې خلويښت ورځې لا ينظر اليه احد الامات من نور رب العالمين .
(۲) دارنگې سورة اعراف آيت : ۱۵۵ : ﴿وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا أَلِيمًا فَفَلَّحْنَا
أَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ موسى عَلَيْهِ السَّلَام د قوم خپل نه اويا (۷۰) کسان غوره کړل ميقات زمونږ ته کله چې ونيول هغوي لره رجفې .
دلته مفسرين دوه قوله کوي يو قول دا چې مراد له رجفې نه مرگ دي قائلين ددې قول دغه اويا (۷۰) کسان او هغه کسان چې ﴿أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ يوه واقعه گرځوي .

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ﴾ هغوي صاعقي ونيول هغه يادوي .

او وهب ابن منبه چي معروف مفسر دي هغه بيا وايي چي نه دا واقيعتين دي هغه قول چي دا دواړه يوه ډله ده د سدي ده .

او وهب ابن منبه وايي چي دا دواړه جدا خلک دي ﴿أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ يې چي ويلې هغه مړه شوې دي بيا ژوندي شوې دي او دلته چي کوم دي دا مړه نه دي بلکې دوي باندې لږزه راغله چي کله هلته يو سوال غلط دوي هم کړې وه خو هغه شان نه وه چي ﴿أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ هلته يې چي دا ميقات کې څه انداز او دا نور او د فيض غلبه وليدل نو پوه شول چي درحمت د غلبې په وخت دعاء قبليري نو دعاء يې وکړه په دعاء کې تعدي وکړه دعاء يې څه وکړه وي ويل چي :

يا الله ! مونږ ته داسې مقام راکړي چي ستا په عبادو کې دي هيچا ته هم نه وي ورکړې نو د موسى عَلَيْهِ السَّلَام امت ته د نبي عَلَيْهِ السَّلَام په امت بره مقام کله ورکول کيږي ددوي دا دعا وه ددې اويا (٧٠) کسانو نو پرتا و د هغه نور چي ورباندې وشو نو ﴿أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ دوي رجفي ونيول تفسير بغوي جلد ٣ صفحه ٢٨٦ کې ليکي :

قال وهب : لم تكن الرجفة صوتاً ولكن القوم لما رأوا تلك الهيبة اخذتهم الرعدة وقلقوا

ورجفوا .

ټول به خوزيدل په حرکاتو شول .

حتي کادت . داسې حال پرې راغې قريب وه .

ان تبين مفاصلهم .

چي دا اندامونه يې وځيچي دا جوړونه د لاسونو او خپو تا به ويل چي مات به شي

داسې حال پرې راغې .

فلما رأى موسى ذلك رحيمهم وخاف عليهم الموت .

موسى عَلَيْهِ السَّلَام پرې ويريدلو چي دا مړه نه شي نو بيا يې دعاء وکړه .

فكشف الله عنهم تلك الرجفة فاطمأنوا وسبعوا كلام ربهم .

دې حای باندې تفسیر روح المعاني په باب الاشارات کې جلد ۵ صفحه ۱۲۶ د سورة اعراف دغه آیت دي چې : ﴿وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا﴾ نو وایي :
 إن موسى عليه السلام اختار سبعين رجلاً من اشراف قومه ونجبائهم اهل الاستعداد والصفاء
 والارادة والطلب والسلوك .

دا اويا (۷۰) کسان چې وه دا اشراف د قوم وه نجباء او خاصان وه خاوندان د قوي استعداد وه صفایې د زړو نویې لرله صاحبان د ارادې وه او صاحبان د طلب او سلوک وه .

فلما اخذتهم الرجفة اي رجفة البدن . دارجفه د بدن کوم حال دي دا هغه دي چې راپېښېږي په ابتداء د صعقې د فناء کې هره فناء کې دا راځي که فنا في الشيخ وي د هغه په تعريف به راځي که فنا في الرسول وي د نعتونو سره که فنا في الله وي د تلاوت سره په وخت د طاري کيدو د پړق د انوارو کې او په رابنکاره کيدو د هغه تجلياتو د صفاتو کې چې عبارت دي :

من اقشعرار الجسد . جسد به خوزيږي .

وارتعادة وكثيراً ما تعرض هذه الحركة للسالكين . ډير كرته راپېښېږي دغه حركتونه سالكانو ته .

عند الذكر . د ذكر په وخت کې .

او سماع القرآن او مايتأثرون به . هغه شي چې دوي پرې اثر اخلي چې شعرونو دي داسې حال پرې راشي .

حق تكاد تتفرق اعضاؤهم . تردې چې اندامونه يې ټوټه شي .

وقد شاهدنا ذلك . په سترگو ليدلي مونږ دا حال .

في الخالدين .

د شيخ خالد په مريدانو کې چې وه هغه :

من اهل الطريقة النقشبندية .

اهل د طريقې نقشبندي .

گورئ تقریباً ۲۰۰ کاله مخکې محمود آلوسي تیر شوې دي په بغداد کې شیخ خالد بابادي او دهغه په مریدانو کې واي مونږ په خپلو سترگو لیدلې دي .
 نو چې یو سړي نقشبندی خان ته وایي او حال یې په مجلس کې نشته دي بیا په بل اعتراض کوي خو کمال به نه لري کنه اعتراض خو مه کوي چې مونږ سره نشته مونږ سره نشته خو حال خو تسلیم کړي چې دا ښه حال دي او یا نقشبندی مه وایه څه بل څه به وي نو دا من اهل الطريقة النقشبندية .

وربما يعترضهم . كله رايبسيري سالكانو ته .

في صلاتهم . په مانځه ددوي کې .

صياح معه . چغې .

فمنهم من يستأنف صلاته لذلك . بعضې له دوي نه مونځ راگرځوي .

ومنهم من لا يستأنف . بعضې نه راگرځوي .

وقد كثر الانكار عليهم . نن سبا انكار زيات شوې په دوي باندې .

محمود آلوسي فرمايي :

وسعت بعض المنكرين يقولون .

بعضې منكرانو نه مې اوریدلې چې وایي که دا حالت په دې صوفي راغلې .

مع الشعور والعقل . شعور او عقل یې په ځای وي .

فهي سوء ادب ومبطله للصلاة قطعاً . دا خوبې ادبي ده او مبطل د صلاة دي قطعاً چې

قصداً به یې کوي .

او شعور او عقل وي نو دا خو بیا بې ادبي د مانځه ده مونځ یې بیا فاسد دي .

وان كانت مع عدم شعور وزوال عقل . او که شعور او عقل نه لري .

فهي ناقضة للوضوء . بیا خویې اودس هم پسې مات دي .

ونراهم لا يتوضؤون . مونږ گورو چې دوي اودس نه راگرځوي .

واجيب .

دي وايي زه جواب ورکوم ، محمود آلوسي او پاس يې ويلې :
سمعت بعض المنكرين . د منكرينو د وجد نه مې دا اوريدلې .
زه جواب ورکوم :

بأنها غير اختيارية مع وجود العقل والشعور . د وجد والا په اختيار کې نه وي خو عقل او
شعور په ځای وي .

وهي كالعطاس والسعال . دده مثال د عطاس او سعال دي .

ومن هنا . له دغه وجې نه .

لا ينتقض الموضوع . نه ماتيزي اودس .

بل ولا تبطل الصلاة .

اوس د امام شافعي رَحْمَةُ اللَّهِ مذهب پيش کوي چې هغوي خو وايي که مانځه کې چا
باندي خدا غالبه شوه وايي دا هم چې غير اختياري خدا وه وايي مونځ نه فاسديږي
شوا فغو خو وايي لا دا قول کړې دي :
فلا يبعد . نو بعيد نه ده .

ان يلحق ما يحصل من آثار التجليات الغير الاختيارية . چې ملحق دي شي دغې حکم
پورې هغه حالات چې راپېښ شي له اثر د تجلياتو نه او وي دا حال غير اختياري .
ولا يلزمه من كونه غير اختياري . اوس نه لازمېږي له دې نه چې يو شئ دې غير اختياري
وي .

كونه صادراً من غير شعور . چې دا دې صادر من غير شعور شي يعنې دا نه دي چې غير
اختياري دي نو شعور به هم نه وي دا نه ده .

فان حركة المرتعش غير اختيارية مع الشعور بها .

د گوزندوالي حرکت غير اختياري دي مع الشعور بها شعوري شته ، مثال يې پيش

کړو .

وهو ظاهر فلا معنى للانكار . بنكاره خبره ده هيخ معنى انكار ته پاتې نه شوه .
په مانځه كې صياح سره چې كوم حركات راشي خو حركات داسې حركات وي چې
ظاهراً مفسد وي نفس صياح باندې خو فقهاو تصريح كړې .

تدل على زيادة الخشوع . خو مونځ نه فاسد وي او كه داسې څه حركات ترې نه راشي چې
هغه د مانځه خلاف وي نو د هغې باره كې به هغه وخت كې دې معذور گڼلې كيږي چې دا ټول
وقت پرې ونيولې شي نو دا به قياس كيږي په معذورينو باندې ، بيا يو سري سلسل البول
دي نو هغه د پاره په يو اودس دغه مونځ جائز دي .

خو دې به كله معذور گڼلې كيږي چې كله د يو مانځه مكمل وخت دي اودس كوي او
بيا هغه مشكل ده ته پيښيږي دې اودس كوي بيا مشكل پيښيږي دې اودس كوي بيا مشكل
پيښيږي نو چې كله د يو مكمل مانځه وخت كې دغه مشكل پيښيده نو دې د معذورينو نه
شو حكم يې دادې چې اودس به وكړي ولو كه وسط د صلاة كې ترې بولي لاړې شي بيا يې
هم مونځ كيږي فقهاء دا وايي .

د باري حضرت صاحب په كراتو تقريرونه كړي مريدانو ته چې گوري كوم چا نه مانځه
كې چغې ترې وهل شوې يې او دا غير اختياري نه وي په اختياري نو كه اختياري وي
مفسد للصلاة كه غير اختياري وي نو بيا تجربه ورباندې د يو وقت وكړي په دې كې يو
صوفي وه د افغانستان هغه عرض وكړو چې صيب زه نه شم ټينگيدلې مانه دا چغې وځي .
وايي څه خانقا ته لاړ شه هغه وخت يې حساب كړو په علماو باندې تقريباً دوه نيمې
گيڼتې وخت وه د ماسپښين وايي هلته بيا اودريزه بيا مونځ اعاده كړه هغه چې اودريدلو بيا
ترې چغې ووتلې وايي بيا اودريزه دوه نيمې گيڼتې يې پرې مكرر كړو دا مونځ په دوه نيمو
گيڼتو كې د هغه چغې نه اودريدلي وايي څه اوس معذوريې د فقهاو په قول دې نه بعد كه تا
نه په مانځه كې چغې وځي ته به معذور گڼلې كيږي هغه داسې نه وه چې فقيه نه وه يا د فقهي
نه خبر نه وه يا يې كتب نه وه كتلي يا د عامو پنجابي پيرانو غوندې يو امي شيخ وه نه هغه
الحمد لله علم كړې وه موجود قاري وه .

دریم استدلال : د وجد لپاره د سورة الزمر ۲۳ آيت دي : ﴿اللَّهُ لَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَنْقُشُهُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾

مسئلة الوجد على الصوفية

تَقْشَعِرُ معنى تتحرك وترتعد . چې خوزيزي او رپيزي ددې نه پوستکي دهغه کسانو .
﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ رب کریم خپل نه یریزې .

خوزیدل د پوستکي بدون د اندام نه کله کیدې شي نو ذکر د حال مراد ترې نه محل دي
اي ترتعد اعضاء هم چې اعضاء رپيزي .

﴿ثُمَّ تَلَيْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ .

دا وروستني حال دي : ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ .
په تائيد ددې کې خو احاديث زه ذکر کوم :

الدر المنثور في التفسير بالمأثور للسيوطي جلد ١٢ صفحه ٦٥٠ حکيم ترمذي په نوادر
الاصول کې يو امام ترمذي دي بل حکيم ترمذي دي دده نوادر الاصول ماسره شته او خائنه
محدث دي داده ته حکيم ترمذي وايي :

عن العباس بن عبد المطلب به رواية سره حديث پيش کوي :

اذا اقشعر جلد العبد . کله چې ورپيزي پوستکې يعنې اندام د بنده .

من خشية الله تحاتت عنه خطايا . گناه ترې رږيزي .

كما يتحات عن الشجرة البالية ورقها . لکه په خزان کې چې زوړ بوټي نه پاني رږيزي .
دويم روايت :

واخرج الحكيم الترمذي عن ابي بن كعب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لَيْسَ مِنْ عَبْدِ عَلَى سَبِيلِ ذِكْرِ سَنَةِ

ذِكْرِ الرَّحْمَنِ . نه دي يو بنده په لاره د اتباع السنة او د ذکر الرحمن کې .

فاقشعر . چې ورپيزي جلد دده .

من مخافة الله تعالى الا كان مثله مثل شجرة يبس ورقها وهي كذلك فأصابها ريح تحات

ورقها كما تحات عن الشجرة البالية ورقها .

دارنگې تفسير البغوي جلد ٧ صفحه ١١٥ د حضرت عباس بن عبد المطلب روايت

مذکور دي :

قال قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إذا اقشعر جلد العبد من خشية الله تحانت عنه ذنوبه كما يتحات عن الشجرة اليابسة ورقها .

نوخه ناخه حرکت په اندامونو باندې داد وجد يو قسم دي دې سره گناه رژيږي .

۴: استدلال د قرآن کریم نه :

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ هود آيت : ۷۵ .

د اواه لپاره معاني متعددي مفسرينو ذکر کړي دي مونږ هغه يوې معنی نه اخذ کوو چې يوه معنی دا وه : لغتاً کثير التأوه ته وايي د فعال مبالغه ده په کثرت د اوه کې اوه اوه به يې کول ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام .

رب کریم ته د ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام د اوه اوه آواز مقبول شو قرآن کریم کې صفت کوي ابراهيم عَلَيْهِ السَّلَام اواه دي .

تفسير ابن جرير الطبري جلد ۱۲ صفحه ۴۲ کې ددغې معنی د تائيد لپاره سند خپل سره د ابوذر غفاري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قصه ذکر کوي وايي :

كان بمكة ان رجلاً كان في الطواف . يو سري مکه معظمه کې طواف کوي .

فجعل يقول اوه . دا آواز کوي .

ابوذر غفاري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نبي عَلَيْهِ السَّلَام ته شکايت کوي نبي عَلَيْهِ السَّلَام ورته فرمايي :

دَعُهُ . پريږده دې .

انه اواه . دې راجع الى الله دي .

دغه کس په نورو روایاتو معلوم دي .

عبدالله ذوالبجادين رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دا وروسته روايت پرې دال دي :

حدثنا ابو كريب قال حدثنا وكيع وحدثنا ابن وكيع قال حدثنا ابي عن شعبة عن ابي

يونس الباهلي قال سمعت رجلاً بمكة كان اصله رومياً يحدث عن ابي ذر قال كان رجل يطوف

بالبيت ويقول في دعائه أَوْهْ أَوْهْ فذكر للنبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فقال إنه لأَوْهْ زاد ابو كريب في حديثه

قال فخرجت ذات ليلة فاذا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يدفن ذلك الرجل ليلاً ومعه المصباح .

نو دا هغه واقعه ده چې بيا ابن مسعود رضي الله عنه پرې راځي او دې يې د شپې خبره او
نبي عليه السلام ورته ورور ويلې وه او بيا يې دعاء كړې وه چې يا الله زه ترې نه راضي او
خوشحال يم ته هم ترې راضي شي نو صديق اكبر رضي الله عنه وويل چې كاشكې دا مېرې زه وي
دا ذوالبجادين دي .

حدثنا ابن وكيع قال حدثنا زيد بن الحباب عن جعفر بن سليمان قال حدثنا ابو عمران
عن عبد الله بن رباح عن كعب قال الاواه اذا ذكر النار قال اواه .

ابراهيم عليه السلام به چې اور را ياد كړو نو د خولې نه به يې د اوه چغه لاره نو ابراهيم
عليه السلام په كثر د تاوه باندې او د اوه سره خدای تعالی يې صفت كوي نو د چاد خولې
نه چې اوه اوه وځي او دنيوي مشكل نه وي دا خشيت باندې دلالت كوي .

ددغه حال د خالق نه مطالبه په كار ده چې په مونږ يې هم راولي نه چې انكار وشي انبياء
عليهم السلام او صحابه كرامو رضي الله عنهم باندې څه ناڅه ددې حالاتو راغلي خو كښرنه وه د قوت
استعداد له وجې نه خپله نبي اكرم صلى الله عليه وسلم باندې څه ناڅه حالات طاري شوې دي .

المبحث الثالث : في بيان حال المصطفى صلى الله عليه وسلم :

صحيح مسلم جلد ۱ صفحه ۱۳ :

قال جاورك بحراء شهراً . غار حراء كې مجاور ومه يوه مياشت .

فلما قضيت جوارى . كله چې مياشت مې پوره شوه را كوز شوم يوه مياشت يې په غار
كې تيره كړه .

فاستبطن بطن الوادي فنوديت . آواز را ته وشو :

فنظرت أمامي وخلفي وعن يميني وعن شمالي فلم أرا أحداً . څوك مې هم ونه لیده .

ثم نوديت فنظرت فلم أرا أحداً . بيا آواز وشو وه مې كتل څوك مې ونه لیده .

ثم نوديت فرفعت رأسي . بيا آواز وشو نو سر مې پورته كړو .

فأذا هو على العرش في الهواء .

هو ضمير جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ته راجع دي يعني جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ على العرش في الهواء
يعني جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ دهغه درویت سره .

فاخذتني رجفة شديدة . سختي رجفي ونيولمه په وجود يې ږچ راغې د نبي اکرم
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ په وجود باندې ږچ راغې .

فاتيت خديجة رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا فقلت دثروني فثروني . راغلم خديجې بي بي رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا ته .

فقلت دثروني فثروني . نوزه يې پټ کړم .

فصبوا . هغوي را وارولې په ما باندې .

ماء . اوبه .

گوري ده باندې هغه خوله هغه تاثير داسې حالت ته دې مبارک نزدې شو چې هغوي
خطره د غشي پرې کوي چې بيهوشه نه شي نو اوبه ورباندې اچوي .
ايات نازل شو :

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ .

نور جغه په ده مبارک هم راغله .

دغه رنگې صحيح البخاري جلد ۹ صفحه ۳۷ د وحي د نزول په وخت به دده مبارک حال
خه وه حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ په اول ځل راغې :

فاخذني فغطني . خه زوريې راكړو ما ته .

حتى بلغ مني الجهد ثم ارسلني . بيا يې خوشي كړمه ما د هغې نه مشقت هم حس كړو ما

ته يې وويل :

اقرأ . وايه .

قلت . ما ورته وويل .

ما أنا بقارئ فاخذني فغطني الثانية .

دويم ځل يې زور راكړو .

حق بلغ مني الجهد ثم ارسلني فقال اقرأ فقلت ما انا بقارئ فغطني الثالثة حتى بلغ مني الجهد ثم ارسلني فقال اقرأ باسم ربك الذي خلق حتى بلغ ما لم يعلم فرجع.
نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ راوگر خیده .

بها . سره ددی آیتونو .

ترجف بواده . چپ رییده د اوری هلو و کی دده .
بوارد اوری غت هلو و کی ته وایی واپس را روان وه دا اوره مبارکه یی شرقیده او توله خوزیده .

حتى دخل على خديجة فقال زملوني زملوني فزملوه . نو هغی پت کړو .

نو څه حالات د اوری د خوزیدو د وجود د رییدو داپه نبي اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ راغلي دي کله به چپ د وحی نزول کیدو عائشه بی بی فرمایي چپ په سخت ژمي کې به یی په مخ کنډ کنډ خولي را ماتې شوې نو هغه اثر د حرارت د فیض او د نور د اله چپ دي هغه خوبه یی حس کړو او هغه بوج پرې راغې :

وَإِنَّا سَأَلْنِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ﴿۱﴾ خودومره وه چپ دده مبارک سینه ډیره غټه وه .
دارنگې صحیح ابن خزیمه جلد ۲ صفحه ۵۳ :

اخبرنا ابو طاهرنا ابوبكرنا عبدالوارث بن عبدالصمد العنبري حدثني ابي حدثنا حماد

عن ثابت عن مطرف عن ابيه رأيت النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يصلي ولصدره أزيز كأزيز المرجل .

نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ مونځ کولو سینې دده یو آواز کولو په شان د آواز د جوش و هلي دیگ لکه غټ دیگ چپ خوتیږي نو داسې آواز وه لکه آواز د جوش و هلي دیگ هغه چپ څنگه خوتیږي د نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ سینه کې داسې د خوتیدو آواز راتلو نو دا بکاء هم وه ژړا هم وه خو هغه ژړا بیرته ده د دوه دفعه کوله چپ د سینې نه بیرته آواز را پورته کیدو .

صحیح البخاري جلد ۹ صفحه ۳۸ کله چپ وحی نازل شوه بیا دري کاله وحی بنده وه دې ته زمانه د فتره الوحی ویلې شي فتره د وحی په زمن اسلامي کې ۳ کاله دي نزول د اقرأ

و شو بيا دري کاله وحي بنده شوه نو دا چا چې ويلې چې قرآن کریم ۲۰ کالو کې نازل دي د هغوي همدا جواب دي چې ۳ کاله زمانه د فتره الوحي يې نه ده حساب کړې .

حتی کې حضرت علي رضي الله عنه د نبي عليه السلام عمر شمار کړي نو ۶۰ کاله يې جوړ کړې دي نو د هغې جواب هم دغه دي چې حضرت علي رضي الله عنه د فتره الوحي زمانه ، نه ده شمار کړي دلته دې زمانه ، نه شماري دې وايي چې ۴۰ کالو کې بعثت وشو او ۱۰ کاله مدينه منوره کې نزول د وحي وشو او ۱۰ کاله مکه معظمه کې نزول د وحي وشو نو خلکو ويل دا خو ۶۰ کاله شول هغه کلونه نه شماري هغه زمانه د نزول د وحي شماري نو ۲۰ کاله شول ۳ کاله خو فتره وه نو چې کله دا دري کاله وحي بنده شوه نبي اکرم صلى الله عليه وسلم د خداي تعالی سره دومره حبيب الله او محبوب الله وه چې بس ده باندې مکه معظمه او دا کور او کلي پرې تنگ وه ځکه مينځ کې واسطه جبرائيل عليه السلام وه هغه واسطه ختمه شوه ۳ کاله هغه نه راتلو نو ده مبارک باندې دغه سخت حال راغلې وه .

روایت د بخاري معرب بيروت چاپ جلد ۹ صفحه ۳۸ ته گوري :

وفتر الوحي فترة . وحي بنده شوه ۳ کاله .

حقى حزن رسول الله صلى الله عليه وسلم فيما بلغنا حزناً . نبي عليه السلام به خفه وه .

غدامنه مرارا کي يتردى من رؤوس شواهد الجبال .

سحر وختي کې به څو پيري لاړ ددې لپاره چې ځان وغورځوي له سرد شواهد الجبال نه

چې د غره له سره نه ځان وغورځوي .

فكلما اوفى . كله به چې پورته شو .

بذروة جبل . سرد يو غره ته .

لكي يلقي منه نفسه . دې د پاره چې ځان ترې وغورځوي .

تبدى له جبريل فقال يا محمد انك رسول الله حقاً فيسكن لذلك جأشه . هغه د زړه جوش

به يې له دې سره آرام شو بيا به راغې ، بيا به يې زړه تنگ شو د غره سرته به لاړو چې بيا ځان

را وغورځوي ، بيا به جبرائيل عليه السلام ورته راغې ورته به يې ويل ته رسول الله يې .

وتقر نفسه لمیر جمع فاذا طالت عليه فترة الوحي عند المثل ذلك فاذا اولي بذر ولا حبل تبيدي له
جبرائيل فقال له مثل ذلك .

نو دا ۳ کاله د نبي ﷺ دا طريقه وه چې دې مبارک به دومره تنگيدلو چې د غره سر
ته به ختلو خان به يې غورځوه د جبرائيل ﷺ په آواز به آرام شو .
نو دا حزن بسط په صوفي باندې داراخي کله ډيره زياته خوشحالي وي انتهايي
پوهيږي نه چې زه اوس څه وکړمه . او کله حزن غالب شي هم غالب شي .

حكايت :

زمونږ د متعلقينو او مريدينو نه يو کس دې ډير ساده دي يوه ورځ ماته راغې وايي
چې زما دا زړه چې دې درد کوي او داسې درد کوي چې نه د ورځې ترې خوب کولې شم نه د
شپې ما ورته وويل چې دا خو ډيره بڼه خبره ده چې نه د ورځې خوب کولې شي او نه د شپې
وايي نه دا به څه مرض وي کنه خو زما خبره يې ونه منله ما ورته وويل چې دا مرض نه دي او
بڼه ده چې د زړه درد درته پيدا شو .

نو ما نه چې تللې کوم چاته ورغلې دي چې مادم کړه زه مريض شوي يم زما دا زړه
خوبه يې هغه چې هر څه دم پرې اچولې خو چونکې ده د نعمت بې قدرې وکړه بيا راغې ماته
وايي چې ياره ما خو ستا خبره ونه منله بد مې وکړو او زه لارم خان مې په چادم کړو هغه درد
ورک شو خو په هغه درد کې يو خوند وه بس هغه خوند پسې زه اوس گرځم هغه نه پيدا کيږي .
ما ورته وويل چې هغه درد دم نه دي ورک کړې ستا ناشکري ورک کړې دي ته په دې
ناشکړه وي چې دا درد ولې زړه کوي ته که په دې شکر گزار وايي دا درد به هم وايي خوند به
هم وايي حال به هم وايي کلي کې خلک راته ليووني وايي ډير ساده دي دا څنگه ذکر دي
چې خلک ماته ليووني وايي ما ورته وويل چې ته ليووني يې وايي نه ما ورته وويل چې دا خو
خلک ليووني دي چې تاته ليووني وايي .

نو دغه کس يوه ورځ راته دا خبره هم کړې وه چې کله دومره خوشحاله شمه چې زه وایم
چې والو ځمه کله داسې تنگ يم زه وایم چې خان مې کړمه نو هغه غريب عام سړي دي اوس
بسط باندې څه پوهيږي نو دا وي کله داسې حال را شي .

زما قاصر فکر دادی چې د هغې لویه وجه دا وي چې که د معقول تشبیه محسوس سره ورکړو د ایضاح لپاره نو دا روح چې دي دا عروج کوي او هر عروج کې چې شي ځي دا سترې کيږي دا په یوه ساه نه شي تللې .

لکه مردکي پسې باروت واچول شي دا ځي یو ځای پورې ځي داسې نه وي چې همدا سې به خوشي وي نو دا روح عروج کوي پرواز کوي ددې پرواز په وخت کې که ده ته حزن رانه شي او دغه ځای کې دې ونه دريږي دا دویم سفر نه شي کولې .

په ده حزن راشي هغه ځای کې محفوظ شي دا دده دمه ده کله چې په دې صوفي بسط راشي او عروج خو په بسط کې کيږي په حزن کې نه وي نو بس دغه وخت کې یوه دویمه منډه کوي پرواز کوي دا بسط او حزن ددې لپاره په دې صوفي بدليږي رابديږي .

دارنگې صحیح مسلم جلد ۷ صفحه ۹۲ دې کې به د بعضې خلکو شبهه دفع شي چې د صحابه کرامو زمانه کې دا ژړاگانې او مجلس کې دا شور دا نه دې شوې .

هغه مخکې د اسماء بي بي حديث مونږ پيش کړو د مسلم په حواله چې :

ضج المسلمون ضجة . د و مره چغې وي چې ما د نبي ﷺ خبره نه فهموله چې نبي

ﷺ څه وايي .

دې حديث ته هم گوري :

عن انس بن مالك قال بلغ رسول الله ﷺ عن اصحابه شيء . نبي ﷺ ته د

صحابه کرامو نه د څه خبرې ذکر وشو چا څه ورو رسول دلتا احاديث مجمل دي چې دا څه

خبره رسيدلې وه .

فقال عرضت علي الجنة والنار فلم أركاليوم في الخير والشر ولو تعلمون ما أعلم لضحكتكم

قليلاً ولبيكنم كثيراً قال فما أتى على أصحاب رسول الله ﷺ يوم اشد منه .

له دې نه سخته ورځ پرې نه وه راغلې .

قال غطوا رؤوسهم ولهم خنين .

سرونه هر چا پټ کړل او ټيټ يې کړل او دوي لره ژړا ده .

د خنین معنی به وروسته راشي بعضې نسخو کې خنین راځي او بعضې نسخو کې
حنین راځي .

قال فقام عمر فقال رضيتم بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبياً قال فقام
ذاك الرجل فقال من أبي قال أبوك فلان فنزلت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدَّ
لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ﴾ .

نو دوي سرو نه ټيټ کړل او دوي لره خنین وه .

د خنین معنی شرح النووي علی مسلم جلد ۸ صفحه ۸۱ کې کوي :

ومعناه بالمعجمة خنين صوت البكاء وهو نوع من البكاء قالوا واصل الخنين خروج

الصوت من الانف كالحنين بالمهمله من الضم .

حنین هغه چې د خولې نه آواز راوځي او خنین هغه دي چې دا ژړا څوک ټینگوي او د
پوزو نه یې آواز وځي .

وقال الخليل هو صوت فيه غنة .

دا هغه آواز دي چې غنه ولري دا ژړا چې کله اوږده شي یو درد پیدا کړي دغې آواز ته
وايي .

وقال الأصمعي اذا تردد بكاءه فصار في كونه غنة فهو خنين .

او کله چې ژړا زیاته شي بار بار وي او دې یې ټینگوي بیا راځي دې سره غنه وي دې
ته خنین وایي .

وقال أبوزيد الخنين مثل الحنين وهو شديد البكاء .

او ابو زيد وایي چې خنین او حنین یوه معنی ده شدید البكاء ته ویلې شي .

د شرح السنة جلد ۱۲ صفحه ۳۷۹ کې چې کوم روایت دي دامې دې د پاره ذکر کړي

چې دوي داسې نظر جوړ کړي چې د نبي عليه السلام زمانه کې د هغه د وړاندې نه چا شعرویلې

او نه دانعت خوانیانې شوې دي مسجد کې او نه ژړا گانې شوې دي .

ناداروایت په دې دال دي چې د هغه په مجلس کې اشعار هم ویل کیدل :

اخبرنا ابو محمد الجوزجاني اخبرنا ابو القاسم الخزازي اخبرنا الهيثم بن كليب حدثنا
ابو عيسى حدثنا علي بن حجر اخبرنا شريك عن سماك بن حرب عن جابر بن سمرقة قال جالست
النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكثر من مائة مرة وكان اصحابه يتناشدون الشعر .
وه صحابه هغوي به شعرونه ويل .

ويتذاكرون اشياء من امر الجاهلية وهو ساكت .
د جاهليت هغه كارونه به يي هم يادول د خپلې د سادگي نبي عَلَيْهِ السَّلَام به غلي ناست وه .
وربما يتبسم معهم . او كله به يي ورته تبسم هم كوه .
نوداد هغه د وړاندې د اشعارو ويل دي او حضرت جابر رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وايي چې د ١٠٠ اُخْل نه
زيات زه داسې ناست يم چې خلکو اشعار ويلې دي او دې ناست دي .
دارنگې تفسير القرطبي جلد ١٩ صفحه ٢٤٠ په دې کې د نبي اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خپله
غشي ثابته ده چې په ده مبارک هم راغلې ده :

اراد النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . اراده وکړه نبي عَلَيْهِ السَّلَام .
ان يري جبريل في الصورة التي يكون بها عند ربه جل وعز .
جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام ته وايي چې ته خالق سره په کوم صورت کې يې په هغه صورت کې
راته ځان وښايه .

فقال ما ذاك لي . دا زما اختيار نه دي اجازت نشته .
فاذن له الرب جل ثناؤه . خداي تعالي ورته اجازت وکړو چې ځان ورته وښايه .
فأتاه . جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام ورته راغې نبي عَلَيْهِ السَّلَام لره .
وقد سد الافق . دا ټول افق يې نيولي وه دومره غټ وه .

فلما نظر . هر كله چې وکتلې .
اليه النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خر مغشياً عليه . نو نبي عَلَيْهِ السَّلَام بيهوشه پريوتلو له دې وجې نه
مشرکينو وويل : اله مجنون .

دا مشرکینو چې اله مجنون ویلې دا په ده غشي راغلي وه نور اتل د غشي داد صلحاو
عمل شو نبي ﷺ باندې راغله او غشي والا ته مجنون ویل داد مشرکینو عمل شو .
دارنگې تفسیر سمعاني جلد ۸ صفحه ۳۰۲ کې حدیث ذکر کوي د ابن عباس رضی الله عنه؛
قال دخلت اليهود علی نبي الله فقالوا یا محمد صف لنا ربك .
داخل شول یهود په نبي ﷺ باندې هغوي وویل نبي ﷺ ته د خپل رب تعریف
راته وکړه .

والسبه لنا . او نسب یې راته بیان کړو .
فقد وصف نفسه فی التوراة ونسبها . دا نسبها ددوي دروغ وه چې خپل نسب یې بیان
کړي العیاذ بالله .

فارتعد رسول الله حتی خر مغشياً علیه .

د نبي ﷺ په وجود باندې رچ راغې دومره ورپیده تردې چې بیهوشه وغورځیدلو .
داد هغوي دوران او د جهل نه دک قول د وجې نه په نبي ﷺ دا حال راغې چې
عذاب پرې رانه شي دا څه وایي .

فقال کیف تسألونني عن صفة ربي ونسبه ولو سألتهموني ان أصف لكم الشمس لم أقدر علیه .
د هغه لمر د ذات تعریف درته نه شم کولې نو د خدای جل جلاله د ذات تعریف به درته
څنگه وکړم .

د خدای تعالی د ذات تعریف خو تعریف د صفاتو ته ویلې شي د ذات تعریف خو نه
کیږي د صفاتو تعریف به کوي او د هر صفت په تعریف کې د ذات الله تعریف پروت دي هغې
جاهلانو ورنه د ذات الله تعریف وغوښتلو چې ذات یې وښایه او نسب یې وښایه .

نو دې جواب کې وایي که تاسو مانه دا غواړي چې د لمر د ذات تعریف راته وکړه هغه
هم قادر پرې نه یمه ځکه د لمر د ذات به څه وایم سواله دې نه چې په دې وخت راڅیږي او په
دې وخت پریوځي او ډیره زیاته رڼا لري او ټوله دنیا یې روښانه کړي خارجي صفات به یې
کوي نو ذات نه به یې څه وایي چې دا څه شي دي .

فهبط جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ فقال يا محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قل لهم الله احد الله الصمد .
 دا سورة نازل شو نو دغه دوه روايات دي باندې شول چې نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ باندې غشي
 راغلي ده نو د هر غشي حالت ته شيطاني حالت ويل حماقت دي .

المبحث الرابع : في بيان أحوال الصحابة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ :

معجم ابن المقري جلد ١ صفحه ١٦٧ د ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ روايت ذکر کوي :
 قال كنت عند النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وعنده ابوبكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ .
 ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرمايي چې زه او ابوبكر صديق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ د نبي عَلَيْهِ السَّلَام سره ناست وو .
 عليه عباة قد خللها على صدره بخلال .
 هغه باندې يوه چين وه چې د هغې چين مينځ کې څه ټاكي لگولې وه .
 فنزل جبريل عَلَيْهِ السَّلَامُ فقال مالي اري ابوبكر عليه عباة قد خللها على صدره بخلال .
 داد چينې د صد فونو يعنې د توکمو ځايونه يې په ونو او غنو باندې بند کړې وه .
 فقال انفق ماله علي قبل الفتح . تول مالي يې خيرات کړي دي مخکې د فتحې نه ما
 باندې .

قال فأقرئه عن الله عز وجل السلام .
 جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ورته فرمايي د خداي تعالي له طرف نه ده ته سلام ووايه .
 وقل له يقول لك ربك عز وجل يا أبا بكر أراض أنت عني في فرك هذا .
 په دې فقر کې ما نه راضي يې .
 ام ساخط ؟ او که ناراضي يې .
 فالتفت النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الى أبي بكر . نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ حضرت ابوبكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ته وکتل .
 فقال يا أبا بكر هذا جبريل يقرئك السلام ويقول لك أراض أنت عني في فرك هذا ام
 ساخط ؟ فبکی ابوبكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ .

وژړل ابوبكر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ او په جيگ آوازي يې وويل :

اعل ربي اسخط انا عن ربي راض انا عن ربي راض . دايي وويل داد فرحت ددغه سلام د باري تعالی نه په ده باندې دغه حال دلته طاري شوي وه .

شاه عبدالعزیز رَحْمَةُ اللهِ بِهِ تفسیر عزیزې چې ۳۰ پارو ده او صفحه ۲۰۶ ده همدا واقعہ فارسي کې ذکر کوي هغه له دې نه د وجد ثبوت کوي او وايي :

ابوبکر صدیق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ را بشنيدن اين سخن حالي رو داد .

ابوبکر صدیق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ لره ددې خبرې په اوریدو يو حالت راغې .

که بر مثال ارباب وجد مست شد . په شان د وجد د صوفيانو چې په صوفيانو راځي دې مستي کې راغې .

میگفت . چې ویل یې .

من چه قسم کدورت با پروردگار خود دارم بار بار به آواز بلند همین نغمه را میسر آید . په

جیگ آواز به یې همدغه نغمه تاوه وله : انا عن ربي راض انا عن ربي راض .

نودې وایي داد هغه مستي له وجې نه په ده دا حال راغلې وه ددې خبرې د خوشحالي .

عمر فاروق رَضِيَ اللهُ عَنْهُ باندې د خوف د غلبې له وجې نه څه ډیر حالات مذکور دي .

شعب الایمان جلد ۳ صفحه ۴۱۴ :

ورويينا في فضائل عمر بن الخطاب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عن الحسن رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قال كان عمر بن الخطاب

رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يمر بالاية في ورده .

ده به چې کومو اورادو کې آيتونه لوستل او دده وظيفه به وه چې يو آيت باندې به يې

مرور وکړو .

فتخنقه . نو ساه به يې بنده شوه ژړا به ونيوه ستوني به يې بند شو .

فيبكي . ژړل به يې دومره به يې وژړل .

حق يسقط . راپري به وتلو .

ويلزم بيته اليوم واليومين حق يعاد يحسبونه مريضاً .

یوه ورځ دوه ورځې به کور کې پروت وه بهر به نه شو تللې تردې چې بیمار پرسی به یې کیده خلکو به گمان کوه چې مریض دي .

دارنگې محض الصواب في فضائل أمير المؤمنين عمر بن الخطاب جلد ٢ صفحه ٦١٦ روایت ذکر کوي :

ان قوماً أتوا عمر بن الخطاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . قوم ورته راغې .

فقالوا يا أمير المؤمنين ان لنا اماماً شاباً . زمونږ يو ځوان امام دي .

اذا صلى . چې كله مونځ ته اودريږي .

لا يقوم من المحراب . نه اودريږي په محراب کې .

حتى يتغني بقصيدته .

وايي چې محراب ته وړاندې شي نو سم نعت خوان دي يو ځل يو رباعي ووايي نو بيا جمعې ته مخکې شي اشعار ووايي نو بيا جمع ته مخکې شي حضرت عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ته په شکايت راغلو داسې کار کوي چې جمعې ته يې مخکې کړو نو اول رباعي ووايي بيا جمع کوي .

قال عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . حضرت عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ورته وويل .

فامضوا بنا اليه .

راپاڅي راځي چې ورشوده پسې راغي ورته هغه ووايي يا امير المؤمنين څه شي راوستي که ستا ضرورت وايي ويلې به دي وه زه به درغلي وم ډيره عاجزي کړې ده ووايي ما ته چا وويل چې ته جمع ته مخکې کيږي نو اول اشعار ووايي بيا جمع کوي ووايي هاو دا کار خو کومه اقراريې کړې دي .

قال بلغني عنك انك تتغني بين يديك قال نعم قال يا امير المؤمنين انبا عظة أعظ

بها نفسي . دا څو څه هسې رباعي نه ده دا څو يو شعر دي هغې کې خپل ځان ته نصيحت کومه نو بيا جمعې ته مخکې کيږم .

قال له عمر قل . حضرت عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ورته وويل ووايه .

قال إني أخاف الشبهة أن افعل بين يديك . داخوما تاستاد وړاندې غټه شوخي
بنکاري چې زه اشعار وایم دا جرأت نه شم کولې .

قال له قل . حضرت عمر رضي الله عنه ورته فرمایي وایه :

فإن كان حسناً قلت معك . که ښه وي زه یې هم درسره وایم .

وان كان قبيحاً نهيتك عنه . که قبیح وي له هغې نه دي منع کوم .

قال فاطرق الفتي . سړيې ټیټ کړو .

ثم انشاء . شروع شو .

يقول . چې ویل یې .

و فؤادي كلما نبهته ❁ عاد في اللذات يبغني تعبي

لا أراه الدهر إلا لاهياً ❁ في تماديه فقد برح بي

يا قرين السوء ما هذا الصباء ❁ في العمر كذا باللعب

نفسي لا كنت ولا كان الهوى ❁ راقبي مولاك و خافي و ارهبي

هر کله چې زړه ته آگاهي ورکومه = بیا گرځي میلان کوي للذات لره یبغني تعبي لهوي
ستړتیا زما یعنې ما هغه سختي ستړتیا ته رسوي .

لا أراه الدهر إلا لاهياً . اوږده زمانه ، نه گورم دا نفس خپل مگر لاهي .

في تماديه . په سرکشي خپله کې .

فقد برح بي . پس په همدغه حال په ما باقي پاتي دي .

يا قرين السوء ما هذا الصباء . ای بد ملگري نفس ته وایي .

ما هذا الصباء . څه دي صباوت او بې ديني ستا .

ففي العمر كذا باللعب . عمر دې په لعبو باندې فاني کړو خپل نفس ته مخاطب دي په دې

کې .

نفسی لا کنت ولا کان الهوی ای نفسه . یو وخت داسې وه چې نه ته ووي او نه دې هوا وه
نو اصل کې اله موجود وه .

راقبي مولاك وخافي وارهبي . وويرېره له هغه نه د هغه نگهباني ومنه او هغې ته منتظر شه .
فبكي عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ . حضرت عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ژړل .

وقال هكذا ينبغي كل من يكره . هر څوك چې يرېزي په مانځه کې د خطراتو نه هريو دي
دا شعر ووايي .

قال عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وانا ايضا اقول نفسي لا كنت ولا كان الهوى راقبي مولاك وخافي وارهبي .
هغه هم پسې داسې وويل خپله .

دارنگې احياء العلوم الدين جلد ۲ صفحه ۲۹۷ :
وسمع عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رجلاً يقرأ ان عذاب ربك لواقع ما له من دافع فصاح صيحة وخر مغشياً

عليه .

نو دده مبارک له خولې نه یوه چغه لاره بیهوشه پریوتلو .

فحمل الى بيته . په کټ کې واچولې شو کور ته یوړلې شو .

فلم يزل مريضاً في بيته شهراً . یو میاشت په کور کې بیمار وه .

دارنگې کنز العمال في سنن الاقوال والافعال جلد ۱۲ صفحه ۵۹۱ ، جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام
راغې د جنت تعریفونه کوي دا اوږد حدیث دي اصلاً حدیث دادی عمر فاروق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ راغې
وايي د معراج په شپه جنت ته تللې وي مونږ ته خويې لږې قصې وکړه نور حمت عالم ورته
فرمایي چې که دومره عمر درکې تیر کړمه لکه نوح عَلَيْهِ السَّلَام چې څو مړه قوم کې تیر کړي وه
۹۵۰ کاله وه نو که ۹۵۰ کاله د جنت خبرې کومه نو خلاصی به نه شي دومره څه ما په جنت کې
کتلې دي او دا مې چاته ویلې هم نه وه خو تارانه تپوس وکړو تا ته به یې ووايمه بیا یې دا
واقعو ورته شروع کړه .

ما دلته اختصار کړې .

یوه ماڼي وه ما جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام ته وویل :

من يصور اليها ومن يسكنها . هغه دومره بنائسته وه .

طوؤها كضوء الشمس في الدنيا . ماته جبرائيل عليه السلام وويل .

يسكنها ويصور اليها من يقول الحق ويهدي الى الحق واذا قيل له الحق لم يغضب ومات على الحق .

دا سري به ورته خي ، ما وويل .

يا جبريل هل تسمي احداً . د چا نوم اخلي او كنه .

قال نعم رجلاً واحداً . يو نوم به درته واخلم .

قلت من ذاك الواحد ؟ قال عمر بن الخطاب . چي دا خبره وشوه .

فشهق عمر شهقة . نو د عمر فاروق له خولي نه يوه چغه لاره .

فخر مفشياً عليه الى الغد من تلك الساعة .

صبا تر دغه وخته بيا بيهوشه پروت وه نو داد فرحت نه پري راغله مستي راغله چي دا حال ده ته ثابت شو .

قال ابو محمد فحدثني عبد الله بن الحسن ان عمر بن الخطاب لم يضحك ملاء فيه بعد

ذلك حتى فارق الدنيا .

ددې حديث له اوريدو نه وروسته يې په دې كه خوله نه دي خندلې .

دارنگې سنن الكبرى للبيهقي جلد ٨ صفحه ٦ ، دلته د حضرت علي او حضرت جعفر د

حضرت زيد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ د دريو صحابه كرامو جذب او وجد دي له مستي نه دا كار شوې دي
نبي اكرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حضرت زيد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ته وويل :

انت اخونا ومولانا فحجل . هغه جبل و كړو وي ويل حضرت جعفر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ته :

انت اشبههم بي خلقاً وخلقاً . ته په دې ټولو كې اخلاقو او رنگ كې زما په شان يې .

فحجل . هغه هم جبل و كړو .

وراء حجل زيد . وروسته له حجل د حضرت زيد رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه .

ثم قال لي التمني وأنا منك . حضرت علي عليه السلام فرمائي ماته يي دا خبره و كره ته زما نه يي زه ستا نه يمه .

فحجلت . ما هم حجل و كرو .

وراء حجل جعفر . وروسته له حجل د حضرت جعفر عليه السلام نه .

اوس د حجل معنی امام بیهقي کوي سنن الکبری للبيهقي جلد ١٠ صفحه ٢٢٦ باب لگوي :

باب من رخص في الرقص اذا لم يكن فيه تكسر وتخنث . چا چې رقص ته جواز ورکړې دي کله چې په دې کې تکسر او تخنث نه وي د هيجر اگانو هم مثل کيدل او په دې کې مات مات کيدل نه وي صرف دوران وي چې دې ته چا جائز ويلې دهغې دليل څه شی دي . دا حديث يي بيا پيش کړې دي :

وفي هذا ان صح دلالة على جواز الحجل . او حجل څه ته وايي .

وهو ان يرفع رجلاً . چې يو خپه او چته کړي .

ويقفز على الاخرى . او په بلې توپ ووهي .

من الفرح . له خوشحالي نه .

فالرقص الذي يكون على مثاله يكون مثله في الجواز .

سيوطي رحمه الله د حجل معنی په دوران کوي هغه وايي دا يو خپه او چته کړي د بلې خپي په پونده باندې تاو شي دې ته حجل وايي .

نو هسې سوچ چې وکړې شي چې نبي اکرم صلى الله عليه وسلم ناست وي حضرت زيد رضي الله عنه خپه او چته کړي هغه توپونه وهي او بيا گرد تاويزي او هغه لا په دې حال کې دي چې دويم خوشحالي کې حضرت جعفر رضي الله عنه راغې هغه :

وراء حجل زيد . د هغه شاته هغه لگيا دي تاويزي هغه لا ناست نه دي چې حضرت

علي رضي الله عنه خوشحالي کې راغلو هغه يې شاته پاڅيدو .

فحجلت وراء . دهغې نه اخوا ما حجل وکړو .

دري کسان د نبي عَلَيْهِ السَّلَام په مخکې يا ټوپونه وهي خپه يې او چته کړې ده او يا تاويزي او هغه منع نه کوي وروسته به حواله راشي امام سيوطي رَحْمَةُ اللَّهِ فرمايي:

هذا اصل لر قص الصوفية في مجالس الذكر . په مجلس ذکر کې د صوفيه وو د رقص د پاره دا اصل عظيم دي چې نبي عَلَيْهِ السَّلَام منع نه وه کړې .
نو داد خوشحالي نه دا حال دوي ته راغې چې نبي اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ماته اخ او مولا وايي هغه ماته دا الفاظ استعمالوي :

اشبهت خلقي و خلقي ، يا انت مني و انا منك دا ټول عجيب صفات دي نو خوشحالي نه دا حال پرې راغلې وه .

دارنگې تفسير الدر المنثور جلد ۱۴ صفحه ۱۳۸ حسن بصري رَحْمَةُ اللَّهِ فرمايي :

كان شاب على عهد عمر بن الخطاب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ملازم المسجد والعبادة .
د عمر فاروق رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ زمانه کې يو ځوان وه له مسجد سره ملازم وه يعنې هميشه به يې عبادت کوه .

فحشقتة جارية . يوه جاريه پرې عاشقه شوله .

فأنته في خلوة . دغه جاريه راغله دې ځوان ته په يواځې والي کې .

فكلمته . خبرې ورسره وکړي .

فحدث نفسه بذلك . هغې به څه مطالبه کړې وي ده له ځان سره يو څو خبرې وکړي .

فشهق شهقة . يوه چغه يې ووهله .

فغشي عليه . نو غشي پرې راغله .

فجاء عم له الى بيته . يو تره يې ورته راغې دې يې کور ته يوړو .

فلما آفاق . هر کله چې را بيدار شو .

قال يا عم انطلق . وي ويل ای تره زما لاړ شه .

إلى عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فأقرئه مني السلام .

حضرت عمر رضي الله عنه ته زما سلام وایه ورته و وایه هغه ته .
 ما جزاء من خاف مقام ربه . شه ده جزاء دهغه چا چې له خدای نه یریزې او غلط کار
 پرېږدي .

فانطلق عنه فأخبر عمر . تره یې لار حضرت عمر رضي الله عنه ته یې وویل .
 وقد شفق الفقی شهقة أخرى فمات منها . دلته په کور کې دي ځوان دویمه چغه ووهله
 هغې نه پس وفات شو .

فوقف عليه عمر رضي الله عنه . نو عمر فاروق رضي الله عنه ورته راغې ورته او دریدلو .
 فقال لك جنتان لك جنتان .

بل حدیث مې ولیدو چې دې یې دغه وخت کې دفن کړې وه عمر فاروق رضي الله عنه وویل
 ولې موزه خبر نه کړم .

نو راغې قبر ته یې او دریدلو او قبر ته آواز کوي : لك جنتان لك جنتان .
 بیا د قبر نه ورته آواز راغې چې عمر فاروق رضي الله عنه ما ته جنتونه میلاو شول .
 نو داد غلبې د خشیت نه داسې راځي کوم ردود چې مخکې ما ذکر کړي ابتداء کې
 حمل دي په تکلف او تصنع باندې دي .

دارنگې شعب الايمان جلد ۲ صفحه ۲۸۵ کې د صحابه کرامو نه غیر د نورو خواصو
 خاشعینو احوال ذکر کوي ، محمد بن سماک وایي :

دخلت البصرة فقلت لرجل كنت أعرفه دلي على عبادكم . بصره کې یو کس مې پیژندلو
 ما ورته وویل چې تاسو کې عابدین څوک دي هغه راوښایه .
 فأدخلني على رجل عليه لباس الشعر طويل الصمت . نو یو سړي ته یې بوتلمه او ډیر
 خاموشه وه .

لا يرفع رأسه الى احد . چاته یې هم سر نه پورته کوه غلي وه ښکته به یې کتل .

قال . دې وایي .

فجعلت . زه شروع شوم .

استنطقه الكلام . ما ورسره خبري كولي .

فلا يكلمني . ما سره يي خبري نه كولي .

قال محمد بن سبأ . وايي .

فخرجت من عنده فقال صاحبي . ما ته دي ملكري وويل .

هاهنا ابن عجوز هل لك فيه ؟ دلته ديو كوندي بو دي خوي دي هغه دير غت عابد دي

هغي ته نه خي .

گوري دا محدثين دي خو عبادو سره ناستي كوي د فائدي د پاره .

قال فدخلنا عليه فقالت العجوز . دي موريي ويل دي بو دي :

لا تذكروا لابني شيئاً من امر الجنة ولا نار . زما دي خوي ملاقات له راغلي خو

گوري د جنت او د نار ورته ذكر مه كوي قصي به ورته نه كوي دلته .

فتقتلوه . كه يا مو جنت ياد كړو يا مو جهنم ياد كړو راته مړ به يي كړي .

فليس لي غيره . بل خوي مي نشته .

محمد بن سبأ فرمايي :

فلما دخلنا عليه . چي مونږ كله ورغلو .

فاذا عليه من اللباس مثل ما على صاحبه . همغه جامه يي وه .

منكس الرأس طويل الصمت فرفع رأسه فنظر اليئنا ثم قال ان للناس موقفاً لا بد ان يقفوه .

د ټولو خلکو يو ميقات دي چي خامخا به هلته او دريږي .

قال قلت . دي وايي ما ورته وويل .

بين يدي من رحمة الله ؟ دا ميقات او او دريدل د چا مخي ته دي .

قال فشئت شهقة . دي وايي يوه چغه يي د خولي نه لاړه .

فيات . مړ شو .

قال ابن السبأ فجاءت العجوز . بو دي راغله .

فقلت . وي ويل .

قتلتهم ابني . زما خوي مو مر کرو .

قال فكنت فيمن صلى عليه رَحْمَةُ اللَّهِ . ما يي هم په جنازه کې شرکت و کرو .

گوري فقط د خالق له ياد سره په هغه مرگ راځي او غشي راځي .

دارنگې الزهد لاحمد بن حنبل جلد ۱ صفحه ۱۷۲ : علي ابن فضيل له سفيان ابن عيينه

سره وه .

فتح حدث سفيان بحديث فيه ذكر النار وفي يد علي بن فضيل قرطاس فيه شيء مربوط

فشهق شهقة وقع ورمى بالقرطاس او وقع من يده فالتفت اليه سفيان فقال لو علمت انك ها هنا ما

حدثت به .

که ماته پته واي چې علي بن فضيل دلته ناست دي دا حديث به مې نه وه بيان کړې .

فما افاق الا بعد ما شاء الله . څه ډیر وخت بعد بیا را په خود شو .

دارنگې حلیه الاولیاء جلد ۶ صفحه ۳۶ کې د حضرت موسی عَلَيْهِ السَّلَام د خالق سره د

مناجات او د تکليم څه خبرې ذکر دي موسی عَلَيْهِ السَّلَام فرمایي :

استغفر الله من الذنوب حولا قال الله قد غفرت له فقال رب اذا غفرت لي وافرحت بالمغفرة

قلبي واقمرت بالمغفرة عيني . او زما زړه دې په مغفرت خوشحال کړو او زما سترگې دې په

مغفرت یخي کړي .

لذا ذقة منطقك مسامعي . او لذت د منطق ستا د ننه شو مسامعوزما ته .

نویو سوال درنه کومه هغه دا چې :

فلا ترني خصمي يوم القيامة . هغه زما خصم ورځ د قیامت کې ماته مه مخامخ کوه هغه

ده نه چې څوک په خطاء سره وژل شوې وه هغه یادوي .

قال يا موسى أجوراً تسألني . ای موسی عَلَيْهِ السَّلَام د ظلم سوال رانه کوي ظلم و کړم چې نه

یې مخامخ کوم درسره .

يأتي ملك الموت يوم القيامة قابضاً على ذقنك حتى تحبشو بين يدي فانتفض موسى
عَلَيْهِ السَّلَامُ.

رب كريم ورته فرمائي اي موسى عليك السلام ملك الموت به په ورځ د قيامت راشي
قابضاً على ذقنك دا عجيبه الفاظ دي چې د انبياء سره د مخلوق د حق موافق اگر كه دوي نه
خطا شوي ده دا مواخذه نه ده خو عام عباد پرې هير وي خو بيا هم او دروي خويې ورته كنه
خصم خو او دروي نو :

قابضاً على ذقنك حتى تحبشو بين يدي . ملك الموت به قابض وي په ذقن ستا باندې تر
دې چې زما مخې ته دي راولي له دې سره .
فانتفض . ورپسېده موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ .

فغشي عليه سبع ليال . بيهوشي پرې راغله ۷ شپې ۷ ورځې بيهوشه وه ۷ ورځې بعد را
يډار شو جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَامُ ورته راغې :

يا موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ اتقطع رجاءك بعد اذ سمعت بالمغفرة . اميد دې قطع كوي مه قطع كوه
تا خود مغفرت سماع كړې ده بېل شوې يې .

فقال يا جبرائيل اليس يقول خصمي يا رب قتلني هذا . آيا زما خصم به بيا نه وايي .

فيقول الله يا موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ قتلته . ما ته به وايي تا قتل كړې دي .

فان قلت لا . كه وايم چې نه مې دې قتل كړې .

قال الست شاهدك . ولې زه گواه نه يم څه .

وان قلت نعم قال لم قتلته . او كه چيرته وايم چې ما قتل كړې بيا به وايي ولې دې
وژلې .

فقال موسى عَلَيْهِ السَّلَامُ أوه فشقق شهقة فغشي عليه شهراً .

وايي دې خبرې سره يې له خولي نه د اوه آواز لاړو بيا يې يوه چغه د خولې نه لاړه
بيهوشه شويو مياشت بيهوشه پروت وه نو دا څه نا څه حالات د خشيت په دې ټولو مباركانو

باندې راغلي دي .

دارنگې الرقة والبكاء جلد ١ صفحه ١٨٠ داد ابن ابي الدنيا تصنيف دي په دې کې
مسمع بن عاصم وايي :

انطلقت انا وعبد العزيز بن سليمان الى ناشرة بن سعيد الحنفي . دا يو عابد وه .

وكان قد بكى . دومره يې ژړلې وه چې . .

اظلمت عيناه . د سترگو نظريې د ژړا د لاسه تللې وه .

فاستأذنا عليه . اجازت مو وغوښتلو ورنه شولو .

فأذنا لنا فدخلنا عليه فسلم عليه عبد العزيز فقال له ناشرة .

ناشرة ورتد وويل ته ابو محمد يې .

قال نعم . هغه وويل : هاو .

قال ما جاء بك . خه شي راوستې .

قال جئنا لتبكي ونبكي معك .

دې ته راغلي يو چې ته هم وژاړي مونږ هم درسره وژاړو .

على ما تقدم من سالف الذنوب قال فشقق شهقة . د ناشرة له خولې نه چغه لاړه .

خر مغشياً عليه . بيهوشه پريوتلو .

وجلس عبد العزيز يبكي عند رأسه . وتنادي . چغې وهلې .

اهله . اهل دده .

فجعلوا يبكون . هغوي راغلل هغوي هم ژړل .

حوله . گرد چاپيره له هغه نه په داسې حال کې .

وهو صريع بينهم . چې دې يې په مينځ کې مړ پروت وه دا ناشرة دې چغې سره مړ شوې

وه مينځ کې پروت وه .

فلما رأيت البكاء قد كثر . ما چې ژړا وليده چې زياته شوه .

انسلت فخرجت . په شا وڅرخيدم ترې را بهر شومه .
 دارنگې جامع الاحاديث جلد ۲۷ صفحه ۱۶۵ د ابن عباس رضي الله عنه روايت دي :
 قال خدمت عمر خدمة لم يخدمها احد من اهل بيته . ما د عمر فاروق رضي الله عنه داسې
 خدمت كړي چې اهل بيتو كې به يې چانه وي كړي .
 ولطف به لطفالم يلفه احدا من اهله . خاصو وختونو كې به ورتلم چې هيڅوك به نه

و ه .

فخلوت به ذات يوم . يوه ورځ ورغلم ځان ته .

في بيته وكان يجلسني ويكرمني . زه به يې ځان سره كينولم زما به يې عزت كولو .
 فشقق شهقة ظننت ان نفسه سوف تخرج منها . وايي د عمر فاروق رضي الله عنه له خولي نه
 يوه چغه لاړه ما گمان كوه چې كيدې شي ساه يې و خيژي يعنې روح ترې نه لاړ شي داسې چغه
 ترې نه لاړه .

دارنگې اعتلال القلوب للخرايطي جلد ۱ صفحه ۲۹۲ جبرائيل عليه السلام عرض كوي :
 فقال يا محمد ان ربك عز وجل يقرأك السلام ويقول لك لو أن عبدي لقيني بقراب

الارض خطيئة لقيته بقرابها مغفرة .

كه زما بنده دا ټوله ځمكه ډكه كړي له گناه نه دومره ډيره گناه يې وي په مغفرت به
 ورسره ملاقي شمه .

قال فاعلمه النبي صلى الله عليه وسلم ذلك قال فصاح صيحة .

دا واقع اوږده ده ما اختصار كړې دا د ثعلبة بن عبد الرحمن انصاري ده هغه مشهوره
 واقعه ده چې رؤيت د يوې زنانه يې كړې وه بيا دې تللې وه دشتي ته او هلته به يې چغي و هلي
 او ډوډي به يې نه خوړه نو جبرائيل عليه السلام راغې چې خداي تعالى فرمايي چې زما بنده
 بقراب الارض خطيئ كړې وي زه به مغفرت ورته همدغو نه زيات وكړمه .

نو فاعلمه النبي صلى الله عليه وسلم داد ه ضمير راجع دي ثعلبة بن انصاري ته نو نبي عليه السلام
 هغه پوهه كړو چې بخښنه درته كيږي او داسې جبرائيل عليه السلام راغې .

قال فصاح صيحة فمات . هغه چغه ووهله مر شو .

فامر رسول الله ﷺ بغسله و كفنه فلما صلى عليه جعل يمشي على اطراف أنامله . د خپو گوتي لگولي .

فلما دفنه قيل له يا رسول الله ﷺ رأيناك تمشي على أطراف أناملك قال والذي بعثني بالحق ما قدرت ان اضع قدمي على الارض من كثرة من نزل من الملائكة لتشيعه . دومره فرشتې راغلې وي .

دارنگې الزهد والرقائق للخطيب البغدادي جلد ١ صفحه ١٣٩ دې کې يو محدث دي مالک بن دينار ته ځي نو هغه محدث ته مالک بن دينار خان بنايي چې زه مالک بن دينار یمه : قال بخ بخ أبا يحيى ان كنت كما يقدرون انت الذي يزعم هؤلاء انك ازهدهم أجلس . دا خلک وايي چې ته په ټولو کې ازهد يې کينه کينم درسره .

فالان تمت امنيتي على ربي في عاجل الدنيا . دا محدث صالح نوميزي .

قال صالح فقامت اليه لأسلم عليه فأقبل على القوم فقال انظروا كيف تكونون غداً بين يدي الله في مجمع القيامة .

سوچ وکړي چې د خدای تعالی په وړاندې به موڅه حال وي .

قال فسلمت عليه فرد علي وقال من انت يرحمك الله ؟ فقلت انا صالح المري قال انت الفقي

القارئ أنت أبو بشر؟ قلت نعم .

قال اقرأ . لېر تلاوت راته وکړه .

يا صالح فلقد كنت أحب أن أسمع قراءتك قال صالح فحضرني والله ما كنت قد فقدته

فابتدأت . هغه سوريادوي چې ماته رايا د شول .

فقرأت فما استتممت . ما لا اعوذ بالله خلاصه کړې نه وه نور تلاوت پرېږده اعوذ بالله مې

لا خلاصه کړې نه وه .

حقی خر . چې پريوتلو مالک بن دينار .

مغشياً عليه ثم افاق افاقة . بيا را بیدار شو .

فقال عد في قراءتك يا صالح فاني لم اقطع نفسي منها وربما قال صالح ورأيت شيئاً عجيباً
لم أره من أحد المتعبدین كان اذا سمع القرآن فتح فاه قال فعدت فقرأت ﴿ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا
مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ حَبَآءً مَّنْثُورًا ﴾ قال فصاح صيحة . چغه یی ووهله .
ثم انكب لوجهه . پر مخه پریوتلو .

وانكشف بعض جسده فجعل يخور كما يخور الثور . گورم چپ د مری نه یی داسی آواز
راخی لکه څنگه چپ غوائی حلالولی شی او آواز کوی .
ثم هدأ فدنونا منه . لږ آرام شو مونږ ورنیزدې شو .
ننظر فاذا هو قد خرجت نفسه كأنه خشبة . روح ترې وتلې وده یخ کرخ پروت وه مالک
بن دینار .

قال فخرجنا فسألنا هل له احد؟ شوک یی شته که نه ؟
قالوا عجوز . یوه بوډي وه هغه دده خدمت کوي .

فبعثنا اليها فجاءت فقالت ماله . هغه راغله وایی څه چل پرې شوې .
قلنا قرئ عليه القرآن فمات . د قرآن کریم تلاوت ورته وشو بس مړ شو .
قالت حق والله من ذا الذي قرأ عليه . دا چا پرې تلاوت وکړو .

ولعله صالح القارئ . دا به صالح المری وي .
هو الذي قرأ عليه؟ قلنا نعم . مونږ ورته وویل هاو .
وما يدريك من صالح؟ ته چا پوهه کړي صالح شوک دي .
قالت لا اعرفه . هغې وویل صالح نه پیژنم .

غير اني كثيرا ما كنت اسمعه يقول ان قرأ علي صالح قتلتني . که صالح المری راته تلاوت
وکړو نو مړ به مې کړې وای .

ده به دا خبره دیره کوله دا چې تلاوت وشو مردې دا به صالح المري تلاوت ورته کړې وي .

نو داسې حالات په دوي راغلې وه او مالک بن دینار د زمانې غټ بادشاه تیر شوې وه ، په منتهاء کې بیا دا حال دده شو .

اول خل یې چې بادشاهي پرېښودله نو د پرېښودلو هغه وجه یې دا وه چې بادشاهي هال کې ناست وه یو ملنگ ورته راغلې وه هغه ملنگ ورته آواز کوي چې اجازت دي یوه خبره کومه وایي وکړه وایي سرای مې ورک کړې سرای دادې پخوا به خلکو سرای کې شپې کولې مسافرو کمرې به په کې وي نو هغه خادمانو یې بې عزته کړو ملنگ یې وشړه صبا بیا راغې وایي لار رانه ورکه ده هغه سرای دادې بیا یې وشړه نو چې په دریمه ورځ راغې بادشاه پوهه شو وایي شړي یې مه رایې ولي ځان سره یې کینه وایي ملنگه ولې زما سپکاوي کوي دا خو زما د بادشاهي هال دي وایي داد کوم وخت نه ته دلته یې مخکې څوک وه وایي پلار او نیکه دا شجره یې تیره کړه .

وایي ته به تر قیامت د لته یې وایي نه بیا به بل څوک وي وایي څومره خلک چې په کوم ځای بدلیږي رابدلیږي همغې ته سرای وایي کنه دا سرای دي .

بس دې نه ده عبرت واخیستلو زړه یې خفه شو وزیران یې راغونډ کړل وایي چې څو ورځې که زه سرکاري دیوتې ته رانغلمه نو ما مه چیرې خپل کار روان ساتي دې ترې لاړو چې لاړ څنگه چې کور ته ننوتلو هلته دده وینځه وه دده په کټ کې پرته وه چوکه یې راواخیسته یو دري چوکي یې ووهله ځکه وینځه خو خلکو دیره سپکه گنله بیا د بادشاه په کټ کې هغې وژړل ژړانه بعد یې بیا وخنډل وایي ولې دې وژړل وایي په دې چوکو دې روهم خوږه شومه وایي ولې دې وخنډل وایي خداستا په حال راځي چې ما دري منته په کې تیر کړل نو دري چوکې مې وخورلې څوک چې په کې شپې ورځې دې کټ کې تیروي هغه به څومره چوکي خوري په قبر کې او په ورځ د قیامت کې .

بس دې خبرې نور هم په سوچ کې کړو هلته د ملنگ خبره دلته دا خبره بس یوه شپه یې په کې سوچ وکړو صبا یې ځامن راغونډ کړل وایي چې زه نوره بادشاهي نه کومه زه درنه ځمه چې هر خوا لرم ما پسې به گرځي هم نه .

بیا دی ترې نه روان شو یو یې جام خان سره واخیسته یو یې بالنبت خان سره واخیسته
سم د خدای دوستي پسې بهر شو په لاره روان دي یو شپونکي گوري چې اوبه څکي په لپه
باندې هغه جام یې هم شپون ته ورکړو وایي ما سره خپل جام شته دي.

بیا ستړي شو یو یې ونې لاندې اوده شو هلته هم یو شپونکي پروت دي دا خپل څنگل یې
سرتو ایبني وای بالنبت خو هم له ما سره شته دي په دې بالنبت څه کوم هغه یې هم شپونکي
ته ورکړو نو بیا همداسې تش لاړو بیا دا خپل رعیت کې لري علاقه کې چې دده نوم یې
پیژندلو او دې یې نه پیژندلو د یو چاد انارو باغ وه هغې کې مزدور شو عبادت به یې کولو نو
یو کال یې دې باغ کې تیر کړو یا دوه کاله.

د باغ د مالک میلمانه راغله وایي ورشه انار راوشکوه نو دې لاړ چې انار یې ر
اوشکول انار تروش وه بیا یې ولیکه چې بیا یې راوړه بیا تروش وه نو غصه شو ورته وایي ته
انار نه پیژني اول یې مات کړه وي گوره بیا یې راوړه.

په دریم ځل یې صحیح انار راوړه نو بیا ورته هغه د باغ مالک وویل چې ته ولې انار نه
پیژني وایي زه راغلي يم کال دوه کیږي ستا د باغ انار ما نه دي خوړلي چې ددې خوند څنگه
دي زه څه پوهیږم خو چې تا وویل وي څکه ومي څکل رامې وړل وایي ته خو ډیر پاک سړي
یې تا ته به زه دوه چنده تنخواه درکومه د نورو مزدورانو نه هغه ورته وویل چې دوه چنده
تنخواه را کوي زه دا مزدوري نه کومه زه درنه لارمه وایي چې ولې وایي چې زما له وجې نه ته
په گناه کې اخته کیږي بس زه لارمه درنه.

لاړو حرم شریف ته نو دې خپله حکایت کوي چې زه کله حرم ته لارمه او دا اول طواف
مې کوه نو دې اول طواف کې طواف مې لا شروع کړې نه دي په دې لاره يم حرم نژدې شوې
دي لبیک الله لبیک زه هم دا وایم دا آواز کومه او یو بل ځوان راسره دي احرام یې تړلې هغه
هم دا آواز کوي ډیر خلک نور روان دي.

نو غائب آواز د کعبې لخوا نه راشي چې لا لبیک نو مالک بن دینار وایي چې زه دې ته
ډیر متوجه شوم لکه چې دا آواز تا ته کیږي وایي زما خوا کې دې ځوان راته وویل چې خفه
کیږه مه دا آواز تا ته نه ماته کیږي وایي ما ورته وویل چې تا ته ولې کیږي.

وايي پوهيږم نه دا ۱۱ کال دي چې راځمه حج ته او په دې هر کال ماته د لالبيک آواز کيږي نو هيڅ نه پوهيږم چې ما کې څه جرم دي خو دا آواز ماته دې ته خفه نه شي وايي ما ورته وويل چې تاته د لالبيک آواز کيږي نو بيا څه شي کوي دلته خو بيا څه ترې نه کنه چيره بل خوا لاړ شه وايي دې ځوان ماته وويل چې ته د خالق د در نه بل در ماته وښايه چې دا څوک و شري نو يو بل در دي هغې ته لاړ شي .

نو د ځوان دغه يوه خبره وايي د خالق خوښه شوله چې هرې گناه باندې نيولې وه ۱۱ حجونو باندې نه وه معاف کړي خو دا يوه خبره چې د خالق له در نه سوا بل در نشته او که زه دا پريږدم چيرته به لاړ شم دا خبره د خالق خوښه شوله په دغه خبره يې ورته بخښنه وکړه .

مالک بن دينار وايي چې دا يوې خبرې سره ددې ځوان له خولې نه يوه چغه لاړه او پريوتلو چې ما واي وکتلو نو مړه بيا نو دې قصه کوي وايي چې کله دده جنازه په حرم شريف کې کيدله وايي عام خلک نه وایم يو لاک اولياء دده جنازي ته جمع شوې وه چې دا صرف په دې يوه خبره چې د خالق در نه سوا بل در نشته دي چې هلته بخشش ميلاو شي په دغه يوه خبره باندې دده گناه هم معاف شوه او دې د ولايت داسې مقام ته ورسيدلو چې خدای تعالی د ځمکې اولياء مامور کړه په دې باندې چې ددې شخص جنازې ته ځان ورسوي . په دې کې يوه طولاني واقعه بله ما په کتاب کې کتلې وه چې په هغې کې د يو ولي ذکر کوي چې ما د عراق په سختو غرونو يو ځای کې د يو ولي ملاقات کړي وه وايي چې کله دې جنازي ته راغلمه وايي گورم هغه هم دلته حاضر وه نو بعضې به په کراماتو رارسيدلې وي داد مالک بن دينار د ژوند مختصر حالات وه .

دارنگې حلیۃ الاولیاء جلد ۸ صفحه ۲۹۳ د فتح الموصلي واقعه بيانوي : عثمان بن

عمارة چې د سالم الدورقي په دوکان کې فتح الموصلي ناست وه زه راغلمه .

فقال لي يا بصري أي شيء رأيت في غيبتك .

ته خونه وي ډير وخت څه دې ليدلي .

فقلت رأيت عجائب كثيرة واخباراً مختلفة فصاح صيحة . چغه يې ووهله .

فقلت انت تصيح من الخبر فكيف لو شاهدت القيامة او شاهدت صاحب القيامة فشهو
شهقة . يوه چغه يي ووهله .

ووثب من الحانوت . او د دوکان برنده ووه له هغه نه يي توپ کړل .
فخر مغشياً عليه . بيهوشه پريوتلو . فحملناه فادخلناه الحانوت فما زال مغشياً عليه الى
العصر فلما صلينا العصر تنفس ثم فتح عينيه .

د صحابه کرامو د غشي او د غه شان حالات ډير زيات دي .
د ترمذي په دويم جلد کې د حضرت ابو هريره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حالات ذکر کړي دي شاگرد ورته
وايي داسې حديث راته بيان کړه چې تا د نبي عَلَيْهِ السَّلَام نه اوريدلې وي هغه د نبي عَلَيْهِ السَّلَام
روضي خوا کې ناست دي دا الفاظ وايي :

سمعت من خليلي . چې څنگ خلیل کوي .

شهو شهقة خر مغشياً عليه . بس د خولي نه يي چغه لاره بيهوشه پريوتلو .
د نبي عَلَيْهِ السَّلَام دغه د خلیل ټکي ويلو باندې بيهوشه شو بيا را په خود شو .
بيا يي وويل چې ما د خپل خلیل نه اوريدلې چې څنگه دا خلیل وايي بيهوشي
ورباندې راځي او چغه يي د خولي نه ځي بيا را په خود شو .
په دريمه دفعه باندې دومره نسبت کوي چې صاحب ددې روضې خلیل نه مې اوريدلې
بيا پرې بيهوشي راغله د دريم ځل بيهوشي نه بعد هغه بيا شاگرد ته حديث بيان کړې دي .
ترمذي دويم جلد دا حديث ذکر کړي دي نو حالات د غشي په صحابه کرامو باندې ډير
زيات وه .

المبحث الخامس :

بحث خامس دې کې د چند فقهاو نصوص او عبارات د وجد متعلق دي او په آخره کې
په مانځه کې د چغو د فقهاو څه نصوص دي .
سيوطي رَحِمَهُ اللَّهُ په الحاوي للفتاوى جلد ۲ صفحه ۲۲۲ کې يوه رساله ليکلي ده :
مسألة في جماعة صوفية اجتمعوا . چې راغونډ دي .

في مجلس ذكر . په مجلس د ذکر کې .

ثم ان شخصاً من الجماعة قام من المجلس . له دې ډلې نه يو شخص او درېزي .
ذاکراً . ذکر کوي په ولاړه .

واستمر على ذلك . او په دې ولاړه هم داسې وي وي ولي .
لوار د حصل له .

مخکې د وجد معنی مونږ کړې وه لوار د حصل له څه ورود ورته د انوارو شوې يې .
فهل له فعل ذلك . جائز دي ده ته دا کار کول .

سواء كان باختياراً ام لا . دا کار په خپل اختيار کوي او که بې اختياره يې کوي تواجد
يادوي .

وهل لاحد منعه وزجره عن ذلك ؟ خلکو ته له دې نه منع په کار ده او زجر .

الجواب : لا انكار عليه في ذلك . په دې صوفي باندې دې کار کې څه انکار نشته .

وقد سئل عن هذا السؤال بعينه شيخ الاسلام سراج الدين البلقيني .

دغه سوال بعينه له شيخ الاسلام سراج الدين البلقيني نه هم شوې وه .

فاجاب . هغه جواب ورکړو .

بانه لا انكار عليه في ذلك وليس لبائع التعدي بمنعه .

منع کوونکي لره تجاوز دده په منع نه دي په کار .

ويلزم المتعدي بذلك التعزير .

چا چې دوي منع کړل د ذکر د مجلس نه په مساجدو کې نو متعدي ته تعزير په کار دي .

دارنگې سوال شوې وه د علامه برهان الدين الالباسي نه :

فاجاب بمثل ذلك وزاد ان صاحب الحال مغلوب والمنكر محروم .

حال والا مغلوب دي منکريې محروم دي .

ماذاق لذة التواجد . د تواجد خوند يې نه دي څکلي .

ولا صفاله بشروب .

اوده ته شراب د ميني نه دي صفا شوي .

الي ان قال في اخر جوابه بالجملة فالسلامة . سلامتي ده د ايمان .

في تسليم حال القوم . په دي کې ده چې ددي قوم حال تسليم کړې شي .

واجاب ايضاً بمثل ذلك بعض ائمة الحنفية والمالكية كلهم كتبوا على هذا السؤال بالموافقة

من غير مخالفة .

تول موافق دي په دي کې .

اوس دي خپل جواب کوي :

اقول : وكيف ينكر الذكر قائماً .

څنگه انکار کوي يو سړي د ولاړې ذکر نه .

والقيام ذا کراً . يا ذکر کوي په ولاړه .

وقد قال الله تعالى الذين يذكرون الله قياماً وقعوداً وعلى جنوبهم .

وقالت عائشة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كان النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يذكّر الله على كل أحيائه .

نو دي کې هر وخت راغي .

اوس وايي :

وان انضم الى هذا القيام رقص .

ان وصلي دي اګر که ضم شي له دي قيام سره ، رقص رقص ذکر کوي په ولاړه او په کې

رقص شروع کړي .

اونحوه . يا مثل د رقص دوران وغيره .

فلا انکار عليهم . نشته انکار په دوي .

فذلك . دا حال .

من لذات الشهود او المواجهيد وقد ورد في الحديث رقص جعفر بن أبي طالب بين يدي النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لما قال له أشبهت خلقي وخلقي وذلك من لذة هذا الخطاب ولم ينكر ذلك عليه النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فكان هذا اصلاً في رقص الصوفية .

دا دليل شو په رقص د صوفيه وو كي .

لما يدر كونه من لذات المواجهيد . حكه خوند دوي حس كوي .

وقد صح القيام . صحيح ده او درېدل .

والرقص في مجالس الذكر والسماع . سماع اشعارو لروه دا ثابت دي .

عن جماعة من كبار الأئمة منهم شيخ الامام عز الدين بن عبد السلام .

دارنگې د فقه كتابونو نه مراقي الفلاح جلد ١ صفحه ٢١٥ د مجمع الانهر نه نقل كوي .

وفي مجمع الانهر عن التسهيل الوجد مراتب . د وجد اقسام دي .

وبعضه يسلب الاختيار . بعضي اختيار سلبوي .

فلا وجه لمطلق الانكار . يواخي انكار ته هيڅ لاره نشته ده .

وفي التتارخانية ما يدل . په فتاوى تتارخانيه كې دا شته دليل ددې دي .

على جواز للمغلوب . چې دا وجد جائز دي هغې مغلوب لره .

حركاته كحركات المرتعش . چې وگرځي حركات دده په شان د حركاتو د مرتعش كوزنه

وهلي بې اختياره شي .

مجمع الانهر في شرح ملتقى الابحر جلد ٨ صفحه ٢٠٥ :

وفي التسهيل في الوجد مراتب وبعضه يسلب الاختيار فلا وجه للانكار بلا تفصيل .

حلية الاولياء جلد ١٠ صفحه ٢٠٥ كې د جنيد بغدادى حالات ذكر كوي :

سبعت عثمان بن محمد العثماني يقول سبعت حكيم بن محمد يقول حضر الجنيد ابو

القاسم موضعاً . جنيد بغدادى يو ځاى ته راغې ،

فيه قوم . هلت يولد له .

يتواجدون على سماع يسمعون . اشعاري يويل تواجد شروع وه ورسره .

وهو مطرق . جنيد بغداد ي سرتيت كړې وه .

قيل يا ابا القاسم تراك تتحرك . جنيد بغداد ي سرتيت كړې وه خوزيدو چا ورته وويل
ولې خوزيزي .

قال . هغه جواب ورکړو .

﴿وَتَكْرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ﴾

د خدای تعالی پرتاود د هغه قدرت اود د هغه د خوف له وجې نه دا غټ غټ غرونه به ورځ
د قیامت کې ته به گوري چې روان به وي .

په آخره کې په مانځه کې بعضې صیاح او چغې چې غیر اختیاري وي او یا اختیاري وي
خود هغې نه صوت جوړ نه شي دلیل د کثرت خشوع دي مفسد للصلاة نه دي .

الجامع الصغير د عبد الحی لکهنوي جلد ۱ صفحه ۹۲ باب ما یفسد الصلاة وما لا یفسده:

محمد عن یعقوب عن ابي حنیفة . د امام صاحب قول .

في رجل أن في الصلاة أن دأين . ده آواز وکړي .

او تآوه . یا آه آه وکړي .

او بکی . یا وژاري .

فارتفع بکاؤه . پورته شي ژړا دده .

قال ان كان من ذكر الجنة او النار لم يقطعها . د امام ابو حنیفه رَحْمَةُ اللَّهِ فتوى ده دانه

فاسدوي مونځ که د جنت اود جهنم له یاد نه وي .

وان كان من وجع او مصيبة قطعها .

همدا عبارت الجوهرة النية جلد ۱ صفحه ۲۵۹ ، العناية شرح الهداية جلد ۲ صفحه

۱۳۱ ، المحيط د علامه برهاني جلد ۲ صفحه ۷۲ ، الهداية شرح البداية جلد ۱ صفحه ۶۱ ،

تحفة الفقهاء جلد ۱ صفحه ۲۲۱، فتح القدير جلد ۲ صفحه ۲۷۹، الاختيار لتعليل المختار جلد ۱ صفحه ۶۸، دي تولو دغه عبارت ذکر کړې دي.

دا مسئله د وجد وه مطلق انکار لره څه نشته دي حال ددغه قوم دي تسليم شي او د صوفيه وو د پاره آخره کې دا ترغيبي خبرې کومه چې هغوي دي له دې نه شن نه جوړوي او د قصداً حرکاتو نه دې انتهايي ځان وساتي او غير اختياري که صياح يا څه حال ورته راشي هغه دې نعمت وگڼي لکه حديقه النديه کې د عبدالغني نابلسي رَحْمَةُ اللَّهِ تَصْرِيح داده دا وجد او تواجد چې کوم دي :

نور وهداية واثرتوفيق من الله تعالى.

سوال : تواجد جائز دي او که نه ؟

الجواب : دا خبره مخکې ما درته وکړه چې قصداً حرکاتو نه ځان وساتي که کوم

ځايونو کې شوې دي.

عوارف المعارف کې علامه سمهودي ليکلي دي چې مسجد نه وي د شيخ په حضرت کې نه وي ځان ته په يو ځای کې که تشبه د واجدينو سره څه عمل دي وکړي چې زه د هغه سره مشابه شمه نو هغې د پاره بعضې فقهاو جواز ورکړې دي ټول پرې متفق نه دي.

شامي جلد ۳ صفحه ۳۰۸ د وجد متعلق ليکي :

التحقيق القاطع للنزاع في امر الرقص والسماع يستدعي تفصيلاً.

چې علامه سمهودي په عوارف المعارف او امام غزالي په احياء العلوم کې ذکر کړې

دي بيا وايي يو شعر راخلي :

ما في التواجد ان حقت من جرح ولا التماثل ان اخلصت من بأس

نشته تواجد کې که ثابت څه جرحه او نه ميلان يو خوا بل خوا چې کله خالص د تشبه

پاره وي څه باک. بعضو نسخو کې من جرح لفظ دی.

فقت تسعي على رجل وحق لمن دعاه مولاة ان يسعي على الرأس.

ته خولا منډه په يوه خپه باندي وهي په کار دادی چې الله لره په سر منډي ورووهي

يعني سر کونډي ورته واړوي.

حديقة الندية صفحة ٥٢٤ كې ذكر كوي :

رأيت في حق فقراء الصوفية . د صوفيه وو باره كې مې ډير خه ليدلي دي .
وجدت الناس يتكلمون فيهم بأنواع الكلام . خلک په كې عجيبه خبرې كوي .
فإن ذلك كله حسد و بغض و حقد و ظنون سيئة و او هام شيطانية .
صوفيه وو كې چې خوك خبرې كوي دا حسد دي بغض دي او بد گمانونه او او هام
شيطاني دي .

استولت على قلوب غالب الناس من شدة الغفلة و استيلاء الجهل و الغرور .
چې دا را غالب شوې دي په زړونو د غالب الناس باندې وايي خكه دوي ډير غافله دي
او ډير ناپوه دي .

و كثرة الافتراء . او افتراء هم دوي كې زياته شوې ده نو وايي .
فإن طريق الوجد و التواجد الذي تعلمه الفقراء الصادقون في هذه الزمان .
وجد او تواجد چې تعليم يې فقراء صادقين وركوي دې زمانه كې .
كما كان يعلمون من قبل في زمان الماضي نور و هداية و اثر التوفيق من الله و عنايته .
بيا وروسته روايت ذكر كوي :

قال المناوي في طبقات الاولياء في ترجمة الشيخ ابراهيم الدسوقي انه لقيت الجنيد انه
قوم يتواجدون و يتمايلون . يو قوم دي تواجد كوي او ميلان يو خوا بل خوا كوي .
فقال دعوهم مع الله . پريږده له خداي سره .

يفرحون . دوي خوشحاله دي . فانهم قوم . داسې قوم دي .
قطعت الطريقة اكبادهم . چې لارې د سفر د ولايت ورته دا خپل جيگرونه پرې كړې دي .
و خرق نصب فؤادهم . او غشود محبت يې زړونه خيري كړي .
و ضاقوا ذرعاً استعداد كنبيدي فلا حرج عليهم اذا تنفسوا مداومة حالهم ولو ذقت مذاقهم
كه تا ددې حال و خكه .

عذرته. معذوره وگني دوي. في صياحهم. په چغو کې.

و شق ثيابهم. په شکولو د جامو کې.

د جامو شلولو باره کې چې غير اختياري وي دا خو هسې هم معذور دي د تواجد په صورت کې که چا وکړل ناجائز دي حرام دي اسراف دي دې کې بيا د ډيرو اولياو حالات په دغه صفحه ذکر کوي.

وروسته وايي:

وهي حالة شريفة. وجد حالت شريفة دي، علامه د صحت يې داده:

ان تحفظ على صاحب اوقات الصلاة.

چې دا چا باندې جذب راځي دا مونځونه په وخت کوي او که نه يې کوي که په وخت يې کول دايې علامه د صحت ده.

وسائر الفرائض فيرد عليهم فيها عقولهم.

د مانځه په وخت کې عقل پرې ځای ته راشي.

بيا وروسته وايي:

وهذا حال جماعة من اولياء الله. داد يو ډلې د اولياو حال دي.

منهم ابوبكر الشبلي وابو الحسن الاشعري شمعون الحب وامثالهم.

په دغه کسانو باندې به داراتلل.

نو خپلو سيفي وروڼو ته زما دا نصيحت او د خير خواهي خبرې دي چې نن صبا زمونږ بعضې سيفي وروڼه طريقې نه جذب جوړ کړې دي هغوي وايي چې گنې طريقه جذب ته وايي بس هغه په مجلس کې بل کار نشته دي همدغه جذبونه او که څو که جذب وي او جذب په چار اځي هغه ته توجه کيږي او که جذب پرې نه راځي له سره ورته توجه نه کوي سره ورته اهميت نه ورکوي سره ورته هغه صوفي نه ښکاري نو حال دغسې خو نه دي کنه چې خامخا په هر چا به راځي يا به دا دائمي حال وي کله به وي کله به نه وي يو چا ته به دائم پيښيږي يو سړي ته به ټول عمر کې هم نه پيښيږي.

نن صبا زمونږ سيفي ورونه هغوي مسئله د وجد کې داسې ور خواږه شوې چې هغوي طريقه نقشبنديه او د خدای تعالی دوستي او دا اوراد دا اذکار دا هره لاره د نقشبندانو نه یې عبارت جذب جوړ کړې دي چې دا ټوله طريقه جذب ته وايي دا خو نه ده دا خو ته غلط فهم ور کوي خپل سالک ته طريقه خو څه جذب ته نه وايي او نه دغه شی دي. او یا چې په چار اغې بزرگ دي او که په چار اغې نو کافر شو ما باندې په خپله زندگي حیات کې یو ځل یو حال راغلې دي هغه هم داسې چې تقریباً نیم ساعت د باري حضرت صاحب هغه په یو ساه توجه کوله راته نوزه داسې شومه چې ما وویل چې دا دنیا ما باندې وگرځیدله نوزه غورځیدمه چې غورځیدمه ما په لاسونو ځان را ټینګ کړو ونه غورځیدم کیناستمه.

نو بیا دغه مجلس وه چې د باري حضرت صاحب زمونږ والد صاحب ته وویل چې دا ځوی د کور نه اوباسه علم پسې او دا ډیر بڼه استعداد لري او د نابغه کوم لقب چې هغوي ما ته را کړې وه هغه یې دغه ځای کې را کړو راته نو یو ځل زندگي کې ما باندې دا حال راغلې دي باقي په خوب کې په کراتو کراتو را باندې راغلې دي.

سوال: بعضې خلک وايي چې د باري حضرت صاحب نوم یاد شي د باري پیر صاحب مریدان ژاري او چې د نبی ﷺ نوم یاد شي بیا نه ژاري؟

الجواب: نو تا خو نه د نبی ﷺ نوم سره وژړل او نه دې دیو ولي نوم سره وژړل هغوي خو بیا هم بڼه دي د ولي نوم سره خو ژاري.

عند الذکر اولیاء الرحمن تنزل الرحمة.

علامه قشيري ذکر کوي چې کله د اولیاء ذکر کېږي د الله رحمت ورېږي.

او پاتې شوه دا چې بعضې صوفي باندې دلته د خپل شیخ په تعریفاتو کې چغې زیاتې وي بعضو باندې په نعت کې زیاتې وي بعضو باندې به په تلاوت کې وي دا فناءات دي د صوفیه وو اصطلاحات دي اکثر خلک پرې نه پوهیږي.

کله څوک فنا فی الشیخ کې وي کله فنا فی الرسول کې وي کله فنا فی الله کې وي مونږ او تاسو کې اوس کوم سړي په فنا فی الله کې دي بطور مثال اوس که یو نعت خوان نعت شروع کړي نو یو به هم تنگ نه وي بڼه به خوشحاله یاستي او که یو قاري تلاوت شروع کړي نو ټول به ساره پاره ناست یې اوس دا معنی نه ده چې تلاوت به ستاسو خوښ نه وي خو هغه

اخذ قرآن كريم د تلاوت د فيض د اخذ استعداد لانه دي جور چي نه دي جور هلته تنگي سري باندې نوره راشي او نعت سره نه تنگيږي نو دا ددې دليل نه شو چي گنې اوس د نبي ﷺ يا د هغه اقوال يا د هغه صفت ته مونږ د قرآن كريم نه وخت زيات ورکوو يا مو ورتنه د قرآن كريم نه زيات په درنده وکتل.

نه دا خلک چي دي د نبي ﷺ په محبت کې فاني دي د هغه صفات ورباندې ښه لگيږي کله چي فنا في الله ته لار شي بيا به تلاوت ته نه تنگيږي هغې کې به بيا خوشحاله وي . دلته به زه (سيد محمد ثواب) هغه سوال ذکر کړم چي جنيد بغدادی رحمه الله نه شوي وه :

وسئل ما بال أصحابك اذا سمعوا القرآن لا يتواجدون ولا يتحركون بخلاف ما اذا سمعوا الرباعيات ، قال القرآن كلام الله وهو صعب الإدراك ، والرباعيات كلام المحبين المخلوقين . (كتاب الكوكب الدرية على الحقائق الوردية ج ١ صفحه ١٨٧)
کيدې شي دا عبارت شيخ صاحب ته معلوم نه وه .

مسئلة د وجد على الصوفية ختمه شوه

